Ludas Matyi

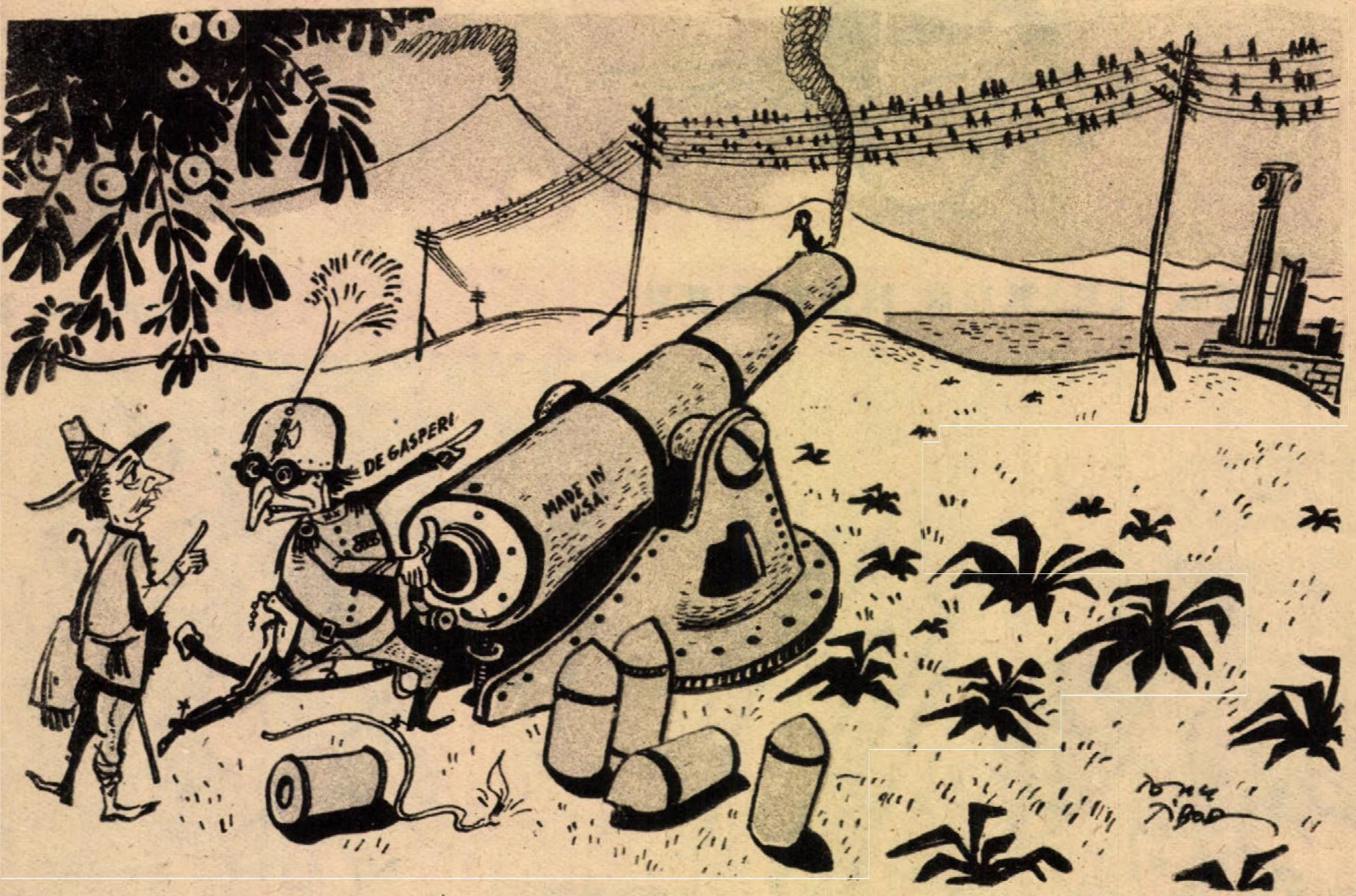
V. évfolyam. 39. szám — SZATIRIKUS HETILAP — 1949 szeptember 23

70 fillér

— Hogy tudtál ilyen nagyot ütni, elvtárs?
— Úgy, hogy közben a Rajk-bandára gondoltam.

Veszedelmes vándormadarak

— Mi az, Gasperi úr, maga fecskékre lövöldöz mozsárágyúval?
— Tudja, milyen veszedelmes fecskék ezek? A népi demokráciákból jöttek Itáliába.

Az év legjobb külpolitikai vicce

— Miért nem látja Truman tisztán a középeurópai helyzetet?

— Mert a Tito háta mögött áll.

Jó üzletember

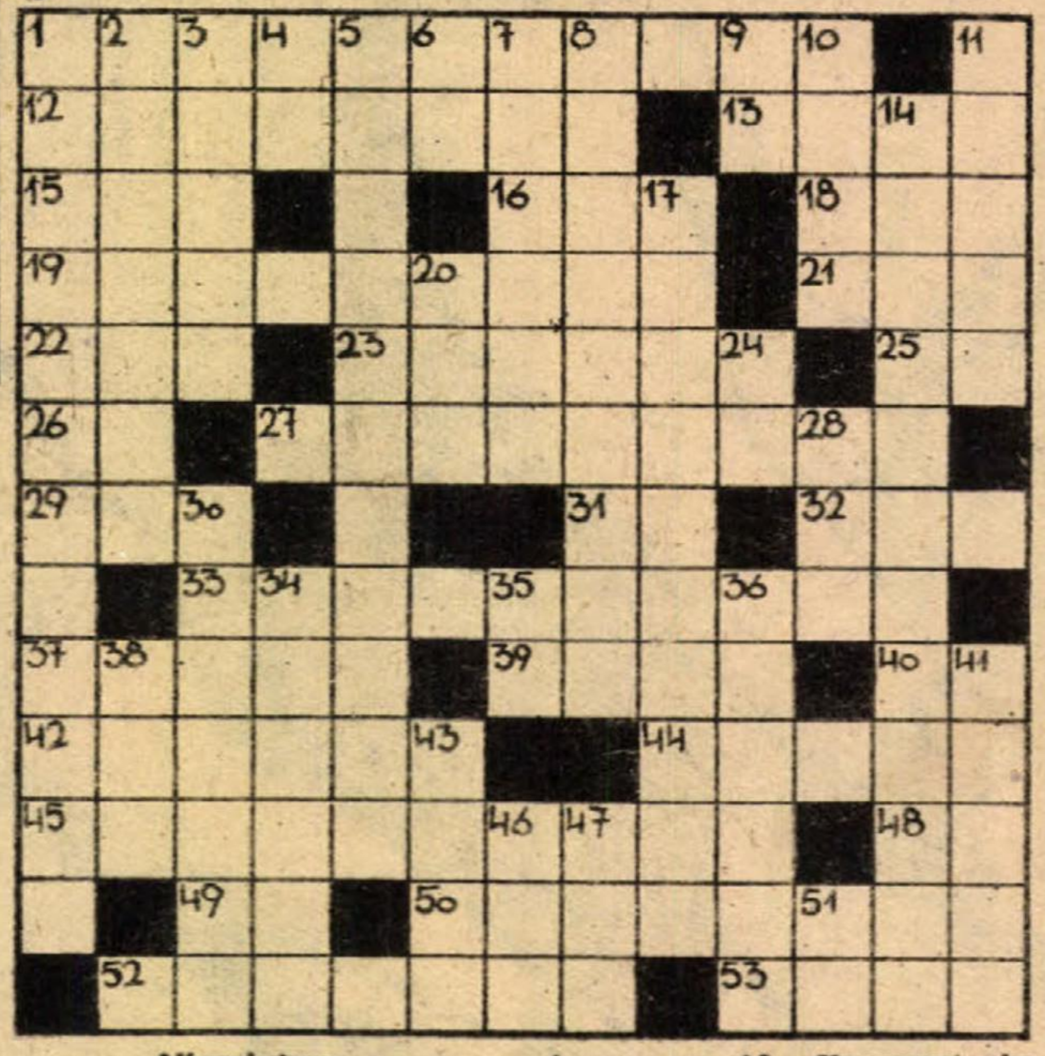
Talpig Kuomintang-tábornok

— Maga generális úr zászlóaljával oldalba fogja támadni a néphadsereg jobbszárnyát, elfoglalja az 525-ös magaslatot és biztosítja utóvédjeinket, mialatt én felmorzsolom a balszárnyat, s birtokba veszem az állásokat.

— Helyes. Szóval este 8 órakor, mint foglyok találkozunk a Néphadsereg fogolytáborában.

Csak a szórakozás kedvéért

Vízszintes:

1. Nem a nők erénye. — 12. Tudományos Társaság. — 13. Az orr ingere. — 15 Vissza: bírósági ügy. — 16. Az egy-, két- és háromkeresztes durskálák neve. — 18. Ez a hal: békaporonty. — 19. Uszodafelszerelés. — 21. Azonos betűk. — 22. Á. V. D. — 23. Névelővel: cukrásztermék. — 25. Latin kettőshangzó. — 26. A tetejére. — 27. Kinyitják a börtöne ajtaját. — 29. M. R. Z. — 31. Angol elüljáró. — 32. Helyben. — 33. A szertarás. — 37. A gondjaira hagy valamit. — 39. Izmos, angolul. — 40. Olasz névelő. — 42. A Francia Kommunista Párt főtitkára. — 44. Beborít. — 45. Munkanélküli. — 48. Asszonynévképző. — 49. Juttat. — 50. Itália. — 52. Az egyik érzék. — 53. Veszprémi bányaközség.

Függőleges:

1. Ínyenc-csemege. — 2. Falu Sárvár közelében, nagy villamos erőművel. — 3. Erősen hozzáragad. — 4. Okkultista fogalom — 5. Ügyetlen az istenadta. — 6. Tompa névjele. — 7. Napoleon fia, a „Sasfiók", akiről Rostand híres darabot írt. — 8. Ez is kell a rejtvényfejtéshez. — 9. Kincset keres. — 10. Kenyeret vág. — 11. Tevékeny, fürge idegen nyelven. — 14. Hálófülkék, alkóvok jellegzetessége. — 17. Hannibal..., (római vészkiáltás.) — 20. Futballcsapat. — 24. A 49. vízszintes, egy kicsit eltérően. — 28. Római hármas. — 30. Megfékez. — 34. Díszítés. — 35. Edgár Wallace névjele. — 36. Afrikai helységnevekben annyi mint: tó. — 38. Á. H. L. — 41. Küzdőporond. — 43. Vissza: 1904-ben elhúnyt nagy festőművészünk, főműve az Operaház mennyezete. — 46. Fölé ellentéte. — 47. ... Palmas, a Kanári-szigetek fővárosa. — 51. Hajó mássalhangzói.

Múltheti rejtvényünk megfejtése:

AKARATERŐ ÉLS
LOKOMOTIV LÁZ
AR M G G VETO
PAN FAVORIT L
IVELŐ Ő ODERA
TÉPELŐDÉS RAK
ONOBESŐ AMŐBA
T SEMIRAMIS K
AT PEH HUN CA
GOBELIN NAPOS
DUR TUNDRÁK
ZUDIT RHAETIA
ALAKIT L TY Z

BETÁRSULNÉK

még néhány európai államba. Az illető államok adnák a pénzt és a munkát, én adnám az utasításokat. TRUMAN, WASHINGTON.

TEHETSÉGKUTATÓ PALYÁZATUNKON DÍJAT NYERT

A szájharmonika

Minek is találták föl ezt az undok hangszert! Hogy mi bajom ezzel a lágyhangú kis szerszámmal? Semmi. Csak emiatt fogok a bolondok házába jutni, vagy emiatt fogom fölakasztani magam. Úgy kezdődött az egész, hogy néhány nappal ezelőtt a feleségemnek dolga volt délután. Ilyenkor szokás szerint én vigyázok

a hathónapos kisfiamra. Most is bőgött keservesen, akármit csináltam, nem akart elaludni. Taszigáltam a kocsit, csörgőt, dobozokat, ponyvaregényt, lexikont raktam köréje, mégis csak ordított. Végre eszembejutott, hogy valamelyik nap a kredencfiókban láttam egy ócska harmonikát. Előszedtem és elkezdtem fujkálni. Képzeljék, a gyerek elhallgatott. Előbb egyideig nagy szemekkel bámult, aztán elaludt. Hogy a feleségem hazajött, elmeséltem neki a sikeres altatást. Bár ne tettem volna. Mert este, amikor a gyerek bőgni kezdett, azt mondja a feleségem: „Apukám, játssz egy kicsit a gyereknek, hátha megint elalszik".

Így megy ez azóta. Ott kell hagynom az ebédemet, legédesebb álmomból ébreszt fel éjjel, ha bőg a gyerek, játszanom kell neki valamit. Hát mit tehetek, játszom. A szám a harmonikától kipállott és már-már a fülemig ér. De hát a gyerekért áldozatot is kell hozni — mindig ezt mondja az asszony s én fújom, rágom a szájharmonikát.

Tegnapelőtt elromlott végre a harmonika, nem jött rajta már egy hang sem, gondoltam, hál' Istennek, vége a szájgyalulásnak. Majd csak leszokik a gyerek is róla, nyugtattam meg magamat. De tegnap este Mariska néni állított be hozzánk s egy hosszúkás dobozt nyujtott át. „Kedves öcsém, tudom, hogy szeretsz szájharmonikázni, hoztam neked egy vadonatúj,

kétszólamú harmonikát, fogadd tőlem szívesen." A gyerek meg a kocsiban mintha megérezte volna, hogy újra eljött az ő ideje, bőgni kezdett. Megszólalt a feleségem is: „Apukám, játszhatnál a gyereknek valamit".

Batu István
vasesztergályos, Csepel.

Az USA rendőrsége 30 millió ujjlenyomatot őriz

Férj: Fiú?

Rendőr: Azt kérem én nem tudom, én csak ujjlenyomatot vettem.

Családi jelenet

— Megállj, te rossz kölyök, nem elég, hogy ráfizetek a Rajk-ügyre, még le is lepleznek?!

AMERIKA CSODÁLATOS VILÁG

Darvas Szilárd:

Morál-adó adómorál

Közgazdasági költemény

Ahol a ház felhőt karcol,
és a gyáros vígan sarcol,
s nácit érzel bécsi szón is
(minek örül Ecsizón is),
ahol félholtra verik a
négert, — ott van Amerika
s mert az élet drága nagyon,
adót fizet a Dzsim s a Dzson.

Az adója nem is kevés,
több, miként az ivás-evés,
mert a kormány jól kimérte,
kap is sokat ki-ki érte,
dolguk fényes, mint a kardél,
bőséges a koszt, s a kvártély,
nézd csak, hogy ha híven szolgál,
mi mindent kap ott a polgár!

Nem tekintve címet, rangot,
ki-ki tarthat egy-egy tankot,
vagy egy ágyút, vagy egy bombát
s élvezheti ezt a pompát,
s míg e terhet büszkén hordja,
így jön létre összkomfortja,
jobb az ágyú, mint az alma,
mivel több a vastartalma.

S mert a baj csős, hogyha kár van,
duslakodhat a bankárban,
gazságokról ha hallsz itten,
ott főzik ki a Wall-sztritten,
s ő fizeti meg ezt, mivel
valakinek fedezni kell,
szegény Dzsimi, szegény Méri,
sokba van ez, de megéri.

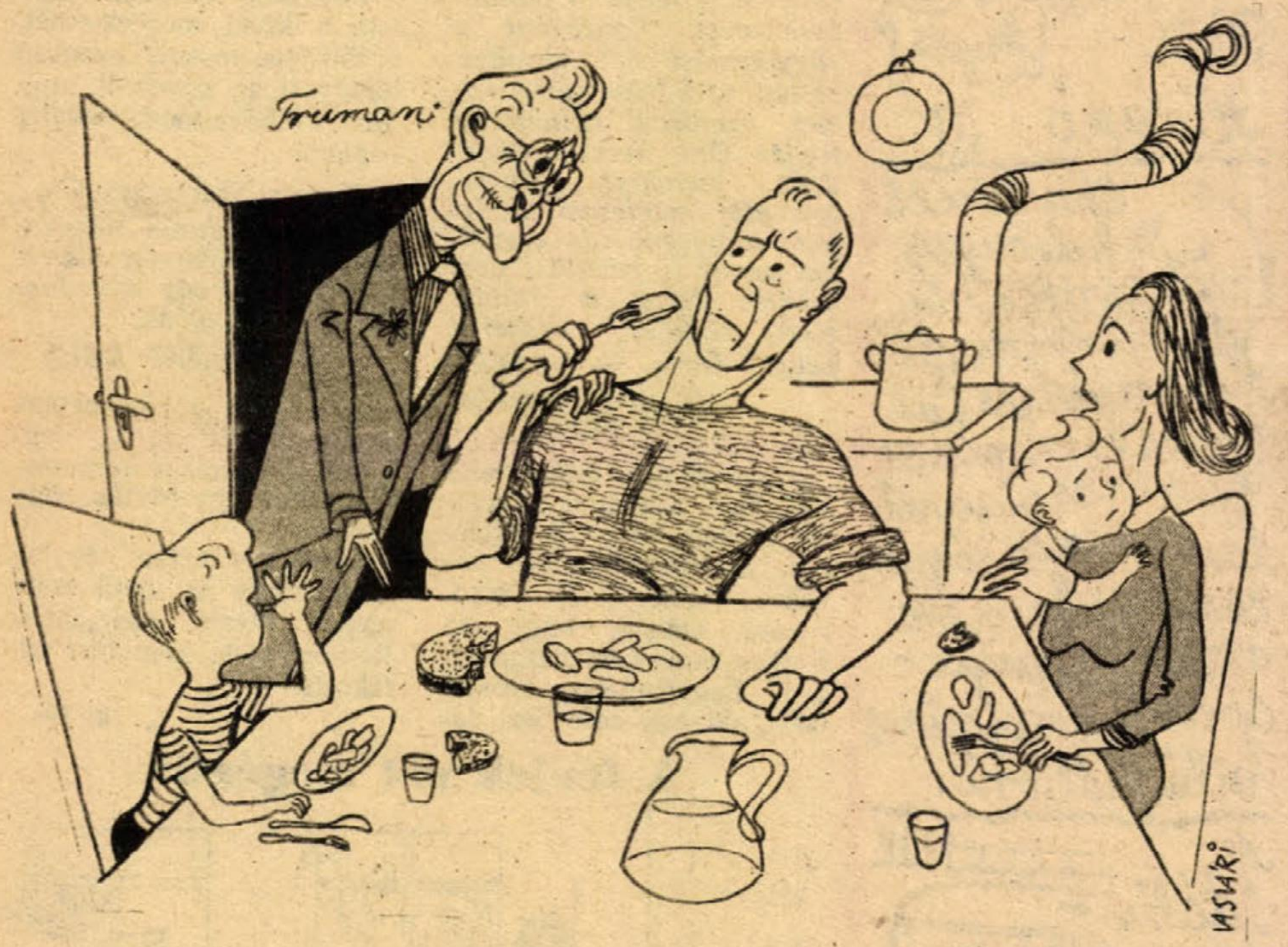
Kap továbbá egy-egy kémet,
aki magyar avagy német,
avagy bármily hazát árul
a költsége reá hárul,
ez is övé, hát még a sok
kalandorok, bérgyilkosok,
s a sok levitézlett vezér —
semmi pénz se drága ezér.

Mint a bél a zöld dióban,
így él minden földi jóban
Amerika boldog fia,
érdemes hát dolgoznia,
kicsit tönkremegy, az igaz,
no de érte nagy a vígasz,
vígasz minden bajban-búban:
ő meghal, de él a Truman.

Himmler szelleme: Bocsánat, hogy öt percet késtem.
Rendőr: Az a fontos, hogy itt van. Kezdhetjük a munkát.

Amerika támadja az angol munkások életszínvonalát

— Mondja angol munkás úr, van szíve magának ezt a szép krumplit elenni az Egyesült Államok elől?

SZÁMLA *Harry S. Truman* úrnak,

a Rajk-ügy utólagos költségeiről

	$
Blamáltam magam	25.—
Ijedtség	1500.—
Bróm Rankovicsnak	21.—
Aszpirin Rankovicsnak	17.20
Bróm nekem	568.—
Ital nekem idegeim megnyugtatására	7.16
Ital nekem csak úgy	23.536.62
Nők	129.842.21
Bérgyilkosok	3.689,445.34
Az elveszett becsületem	—.50

Fenti összegek szíves azonnali átutalását kérve maradok további megbízásai elvártában

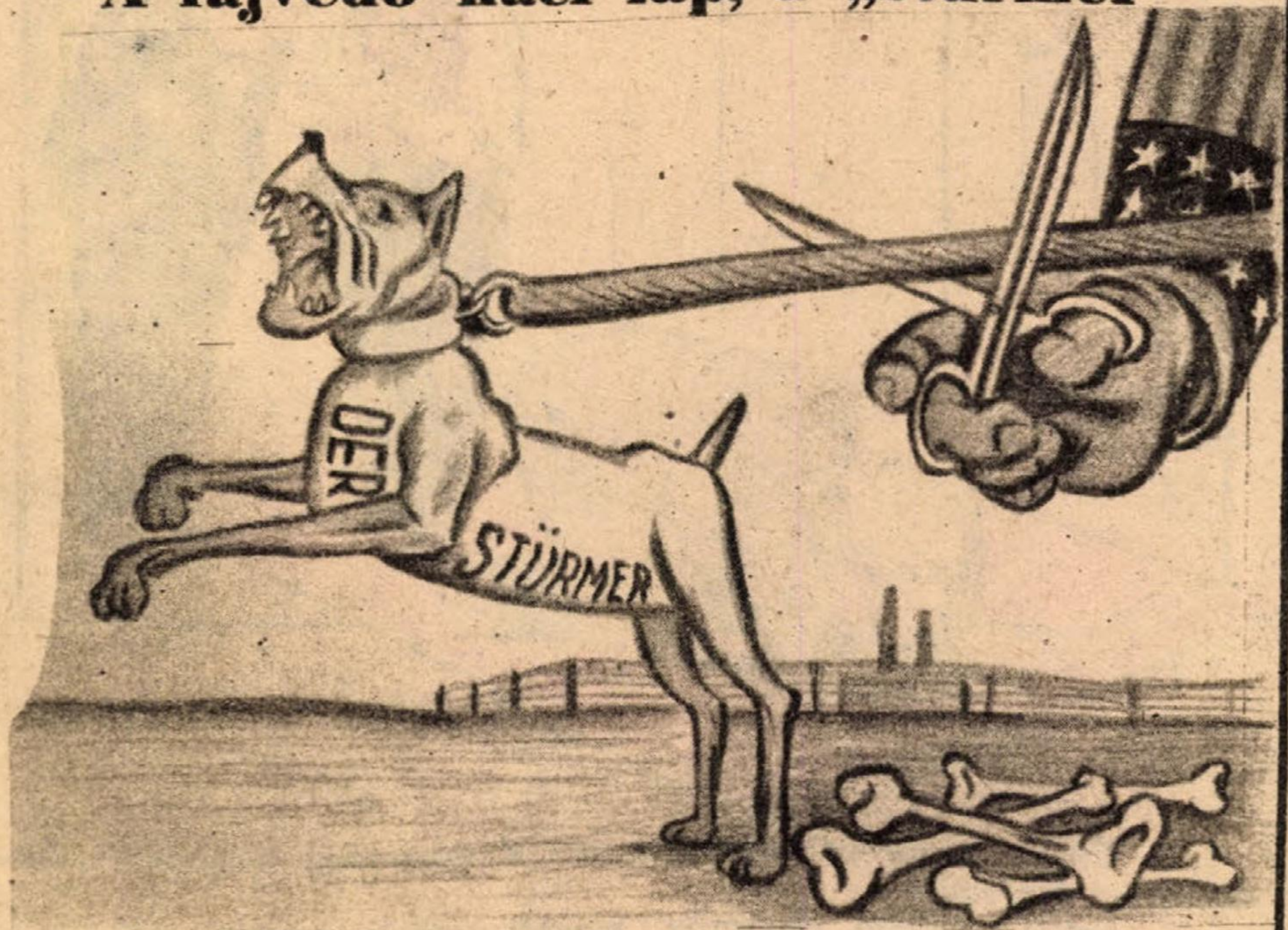
Tito

Nyugaton a helyzet változatlan

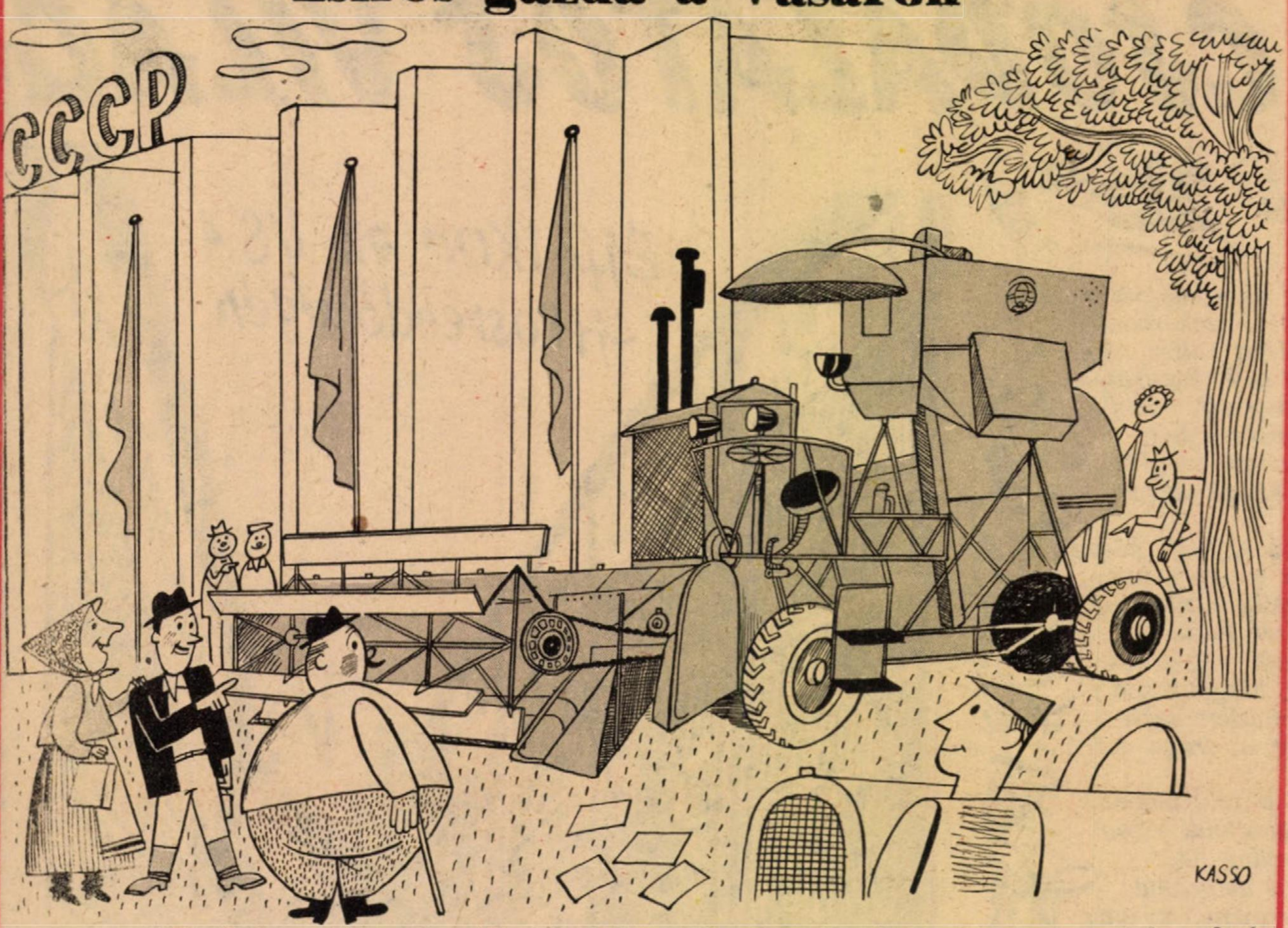
Munkás: Dehiszen ezek nácik voltak!
USA-katona: Mi az, hogy voltak? Ma is azok!

A fajvédő náci lap, a „Stürmer"

ismét megjelent Nyugatnémetországban *(Action, Páris)*

Zsíros gazda a Vásáron

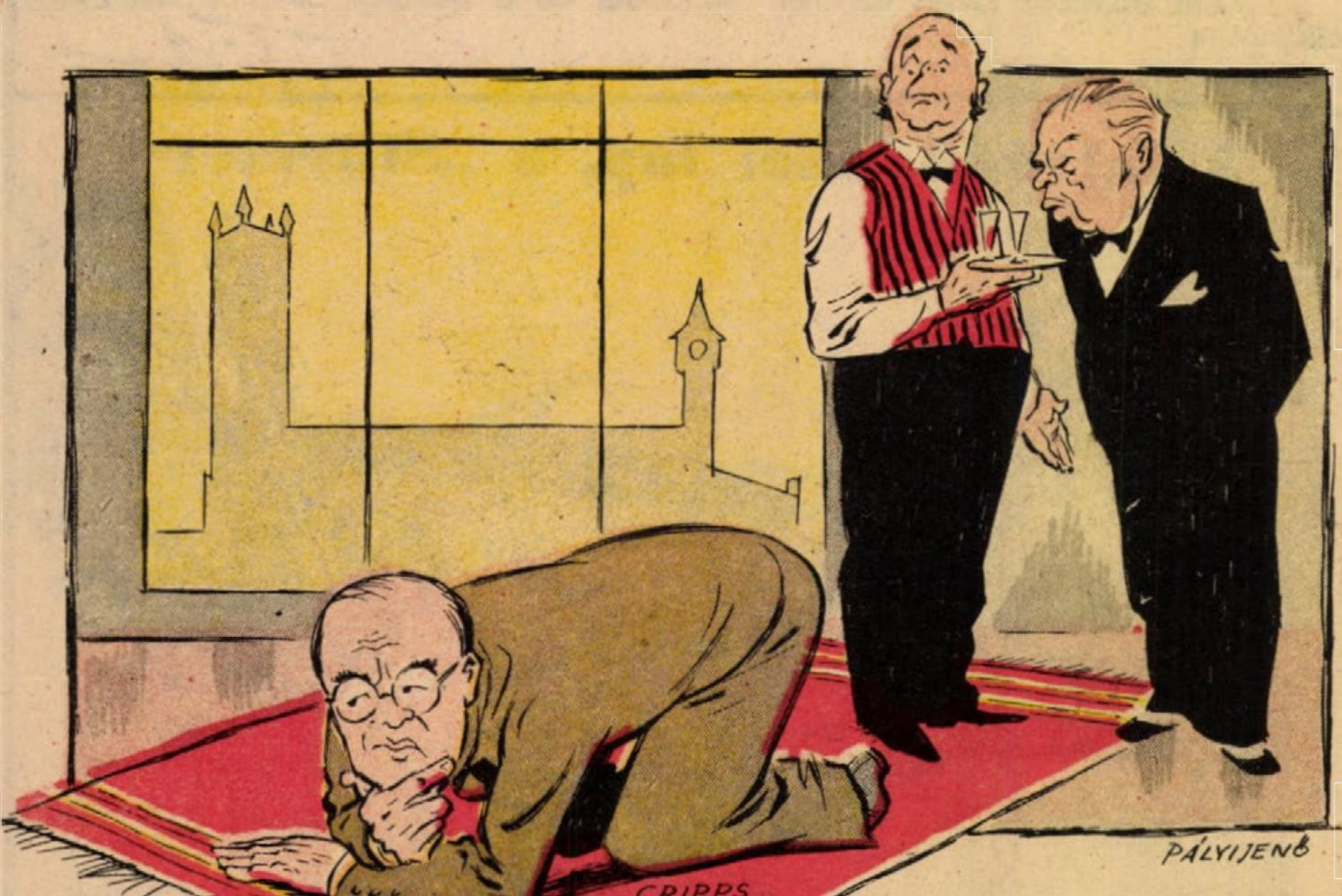
— Látja Zsíros szomszéd, milyen csodálatos gép ez a kombájn: egymaga arat és csépel.
— Hát aztán. Olyan gépet csináljanak nekem, amelyik nemcsak arat és csépel, hanem a gabonát rögtön el is dugja.

Nem megy a bolt

Tito: Megint lebukott egy rakás ügynököm! Nyakamon marad az egész áru, teljesen tönkre fogok menni!

Neki már jó

Cripps angol pénzügyminiszter: Kerekecske, gombocska, hová szaladt a fontocska?
Lakáj: Amióta visszajött Washingtonból, szegény folyton ezt hajtogatja.

Hangtalan Heti Híradó

Churchill belenyugszik abba, hogy Angliában nincs hus, nincs zsir, nincs tej, nincs cigaretta és nincs jó pénz, csak abba nem akar belenyugodni, hogy nincs világháború.

A Sztálin-téri uj autobuszállomás ujjaépitésünk egyik fontos állomása, amelynél azonban csak az autobuszok állnak meg, az ujjáépités nem.

Ez a Vásárra feljött bácsi megkérdezte, hogy hol láthat egy jó, vidám uj szindarabot. Azt felelték neki, hogy menjen mindig a „Filmcsillag" irányában.

NEVEK

Értesülésem szerint humorista vagyok és mint ilyennek, rengeteg bajom van a nevekkel. A humorista ugyanis általában hülyékről ír. A baj ott kezdődik, hogy a hülye is ember és mint ilyennek, neve van. Kezdetben egészen egyszerű nevekkel dolgoztam, amelyekből rengeteg van, mint Barna, vagy Szabó. Abból indultam ki, hogy mindegyik Szabó azt hiszi majd, hogy a másik Szabó a hülye. Ezt mindaddig csináltam, amíg a következő levelet nem kaptam:

Igen tisztelt Uram!

Legutóbbi humoreszkjében egy Szabó nevű hülye szerepelt, aki megette a kanalat és a fejére öntötte a paradicsomlevest. Hát vegye tudomásul, hogy ez a Szabó én vagyok, de nem vagyok hülye, nem eszem meg a kanalat, és nem öntöm a fejemre a paradicsomlevest, éppen ellenkezőleg, Ön a hülye, Ön eszi meg a kanalat és Ön önti a fejére a paradicsomlevest. Egyébként a rágalmazási és becsületsértési pert folyamatba tettem, azonkívül holnap fel fogják Önt keresni segédeim, valamint valamelyik este meglesem és fel fogom pofozni, de ezenkívül annak is módját fogom találni, hogy a rajtam esett sértésért elégtételt vegyek Önön, te csavargó.

Őszinte tisztelője:
SZABÓ

Mivel ezután többet nem hallottam Szabóról, a levelet ad acta tettem és áttértem a komplikáltabb nevekre, amelyekről bizonyosra vehető, hogy az életben senki sem használja őket. Legközelebbi krokim hőse, aki egy esős őszi napon kalapot húzott a lábára és cipőt tett a fejére, Levegő Imre volt, csak így, egyszerűen. Két nappal a kroki megjelenése után a következő levelet kaptam:

. Széd verem a felyedett te Hüje Átatt.

Tisztelettel:
LEVEGŐ IMRE

A dolog kezdett kínossá válni. Egy darabig arra gondoltam, hogy csak kezdőbetűvel jelzem humoreszkjeim hőseit, de rájöttem, hogy az se jó, mert akkor egy ember helyett száz pofoz majd meg, nem is beszélve a népes K. betűről. Kínos napok következtek.

Egy krokimat egy hétig írtam, ebből tíz percet vett igénybe a kroki megírása, hat napot, huszonhárom órát és ötven percet a néven való gondolkozás. A végén azonban büszkén mosolyogtam, mert a kroki hősének a következő nevet találtam ki:

Ötvenhat Béla.

Fölényes mosollyal vártam a kroki megjelenését, a fölényes mosoly azonban lefagyott az ajkamról, amikor a következő levelet kaptam:

Kedves Szerkesztő Úr!

Holnap délután négykor tiszteletemet teszem a szerkesztőségben egy igen fontos magánügyben.

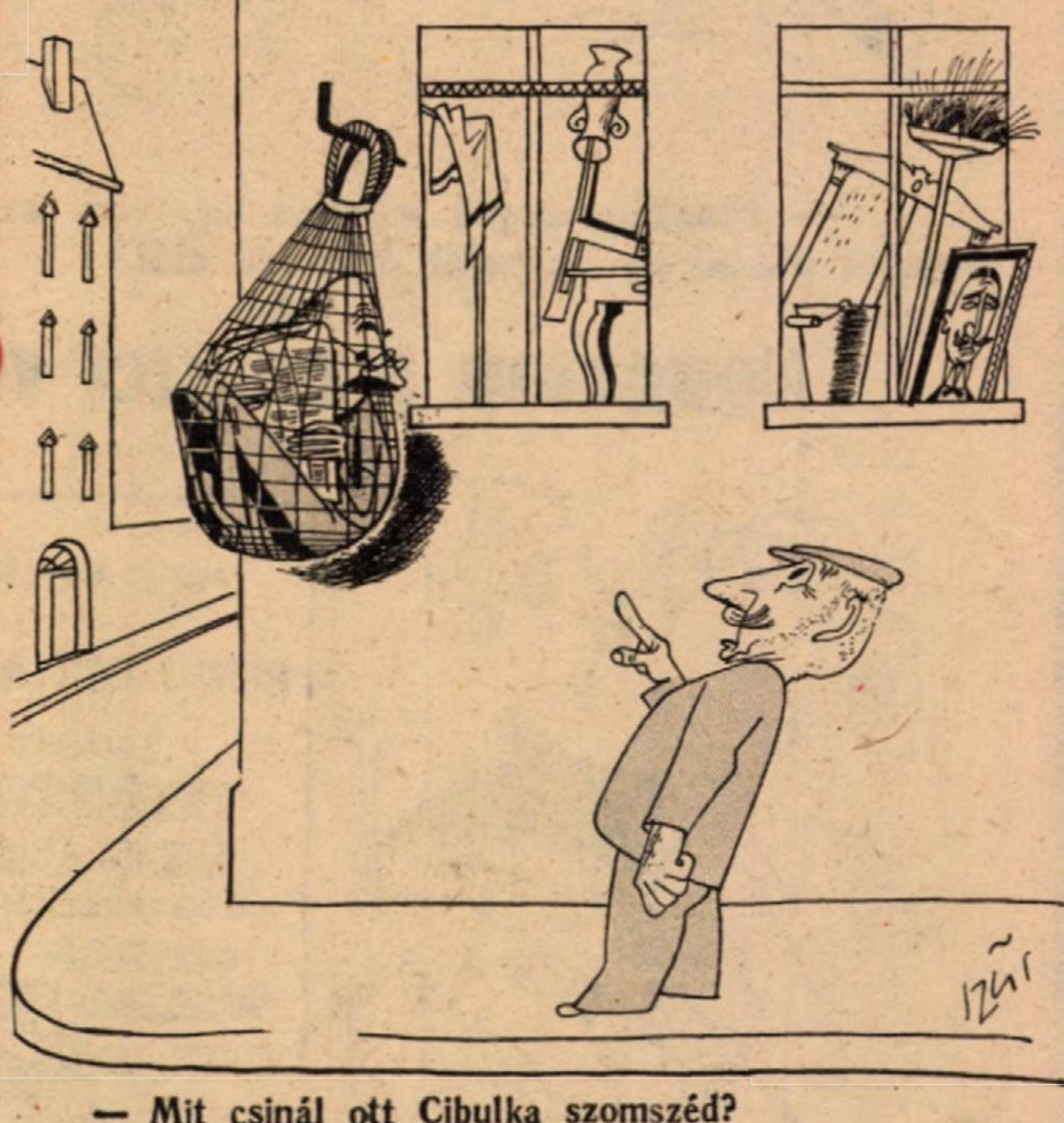
ÖTVENHAT BÉLA

Két hétig gondolkoztam, aztán döntöttem. A legközelebbi krokim főszereplőjét már úgy hívták, hogy Bevin.

Ilyen név aztán tényleg nincs, vagy az illető csakugyan olyan, amilyennek leírtam, mert nem mer tiltakozni.

g. m.

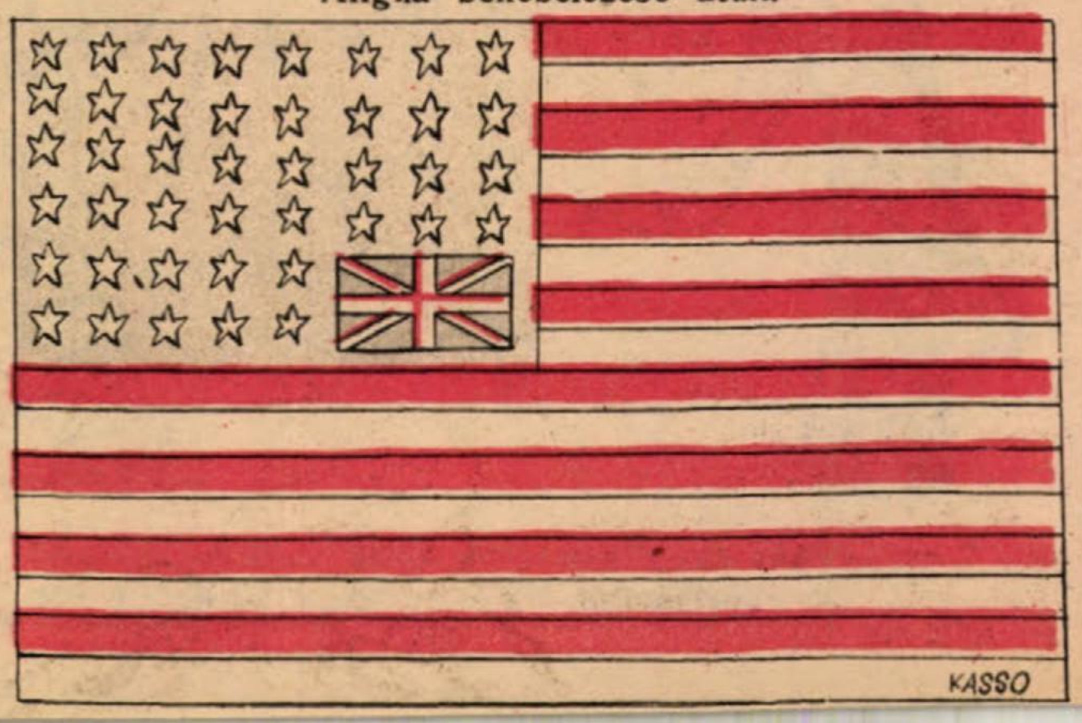
A férjek ezt megértik

— Mit csinál ott Cibulka szomszéd?
— Őszi nagytakarítás van nálunk.

Az új amerikai zászló

Anglia bekebelezése után.

„Nem volt más megoldás!“

Sir Stafford Cripps angol pénzügyminiszter Washingtonból visszatérve drámai rádióbeszédben bejelentette, hogy az angol fontot leértékelik. Beismerte, hogy ez az elhatározás ellentétben áll júliusi alsóházi nyilatkozatával, de az az angol államférfi vesse rá az első követ, aki még nem hazudott akkorát, mint a Westminster székesegyház. Lapzártáig nem érkezett hír arról, hogy Sir Stafford Crippsre követ vetettek volna. Ellenben sikerült megszereznünk Cripps pénzügyminiszter úr naplóját, amely fényt derít a különös eseményre és amelyből minden más lapot megelőzően alább közlünk érdekes részleteket:

1949 július 22.

Mindenki megbolondult és a font leértékeléséről fecseg. Én vagyok a pénzügyminiszter, nekem csak tudnom kellene róla. Én viszont megmondtam, hogy a leértékelésből nem lesz semmi és én mindig elhiszem azt, amit mondok, mert egy angol gentleman sohasem hazudik, csak ha az érdekei úgy kívánják. Az angol fontot nem hagyom leértékelni, becsületszavamra, ne mozduljak el a helyemről, ha nem igaz. Éljen Anglia, éljen a szocializmus, éljen a király.

1949 augusztus 6.

Az angol fontot nem értékeljük le. Ez biztos. Ellenben amerikai pénzügyi körökből bizonyos vonatkozásban olyan nyilatkozatok hangzanak el, miszerint. És ez megfontolandó. Lord Buchsbaum is sürget, hogy fizessem ki neki azt az összeget, ami a tavalyi transactióból még jár neki. A londoni Cityhez közelálló körök is egyre sűrűbben hangoztatják, hogy vannak szempontok. Ezt nem lehet tagadni. De a fontot nem értékelem le. Nem. De még alszom rá egyet.

1949 augusztus 20.

Sajnos nem tudtam a dologra aludni sem egyet, sem többet. Egyáltalán nem tudok aludni, úgy vívódom önmagammal. Ma telefonált nekem Acheson, teljes megértéséről és nagyrabecsüléséről biztosított, majd közölte, hogy kitapossa a belem, ha nem parírozok. Mit tegyek? Egész éjjel azon gondolkodom, hogy leértékeljem-e vagy sem? Tegnap kiszámoltam a pizsamám gombjain és az jött ki, hogy nem. Tehát igen? Félek, hogy megbolondulok, mint Forrestal kollegám, az amerikai hadügyminiszter. Ma reggel már visszaköszöntem egy munkásnak. Rossz jel.

1949 szeptember 4.

Truman ma azt mondja, hogy teljesen megérti a szempontjaimat, de kinyomja a szememet, ha nem engedelmeskedem. Lord Buchsbaum is folyton macerál, ezzel szemben áll szeretett Angliám világhatalmi pozíciója. Bizonyos amerikai pénzügyi körök azt üzenték, hogy nem bánom meg. Engem nem lehet megvesztegetni.

1949 szeptember 14.

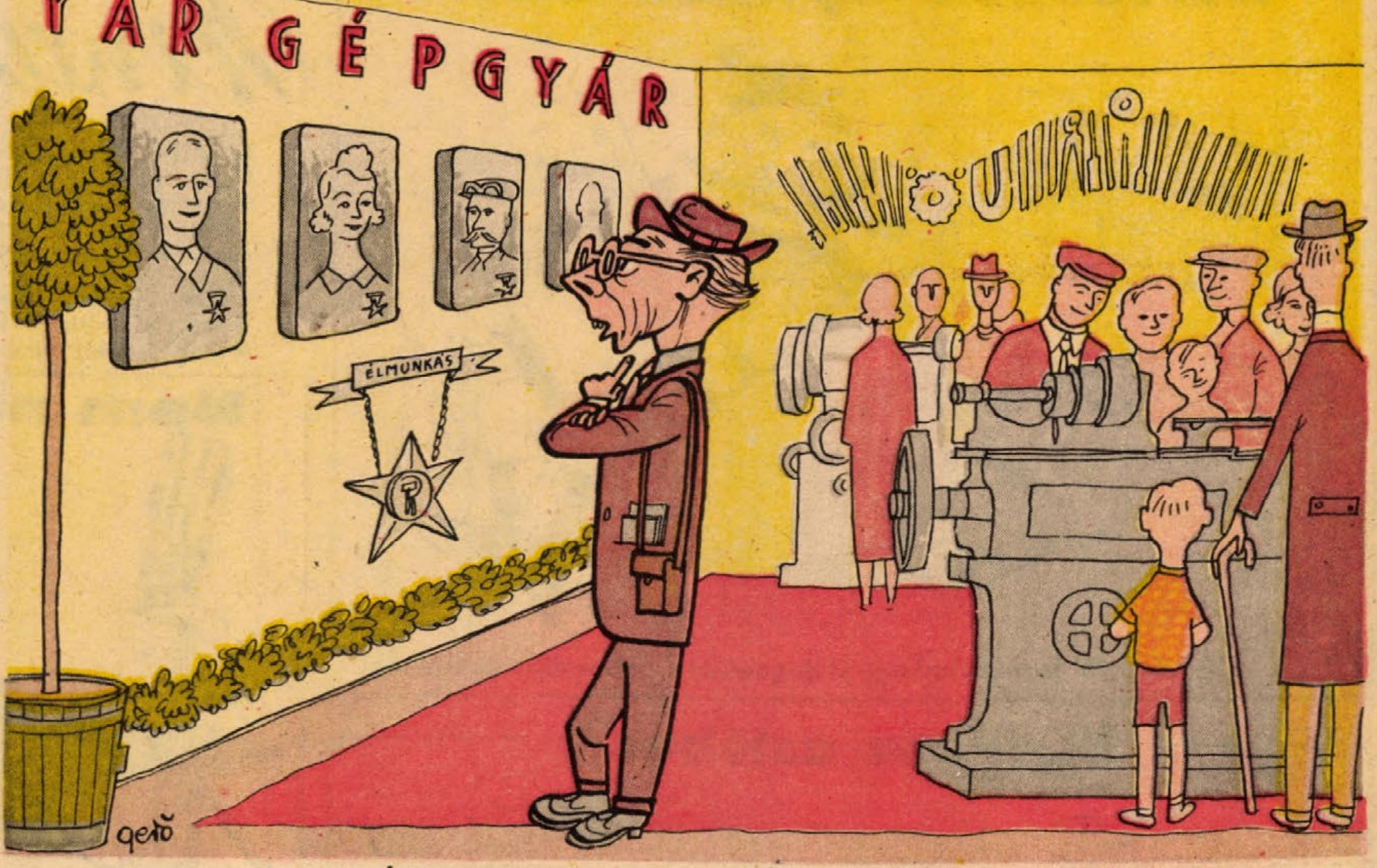
Végeredményben nincs abban semmi, ha az ember elfogad apróbb figyelmességeket. Bevin is elfogadta Stanleytől a szivarokat és Truman is elfogadta a jégszekrényt, ami kellett neki a hidegháborúhoz.

1949 szeptember 18.

Megtörtént. Leértékelték az angol fontot. Azt hittem, hogy jobban fog fájni, de tegnap éjjel már egészen jól aludtam. Igaz, hogy én mást nyilatkoztam, de nem volt más megoldás, minthogy mást nyilatkozzam, mint, amit gondolok. Truman megígérte, hogy én maradok a pénzügyminiszter s így legalább ennyi ajándékot vihetek haza szeretett hazámba. És senkise mondja, hogy én korrupt vagyok. Becsületszavamra nincs egy fontom sem. Minden pénzemet átváltottam dollárra.

G. B.

A Nemzetközi Vásáron

Nyugati ujságíró: Érdekes, nálunk nyugaton a munkások bőrét szokták a vásárra vinni!

Az első lecke

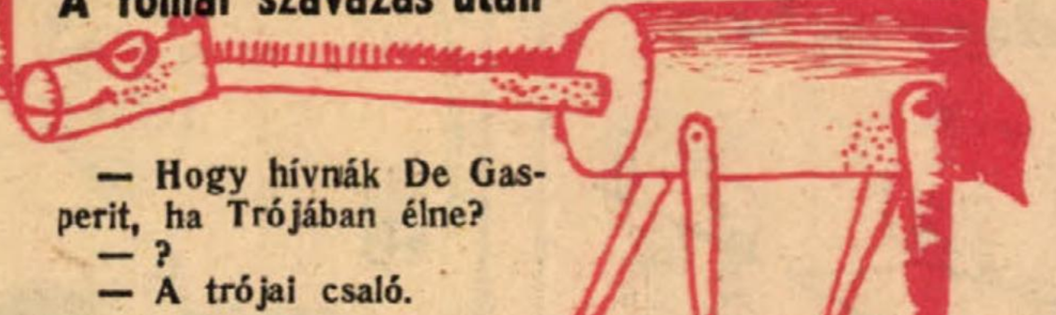
— Anyu, ne maceráld az aput, nem lesz kész a feladatommal!

Mennyei vicc

— Magának mitől zöld a szája?
— Fűbe haraptam.

A római szavazás után

— Hogy hívnák De Gasperit, ha Trójában élne?
— ?
— A trójai csaló.

Darázsszemmel

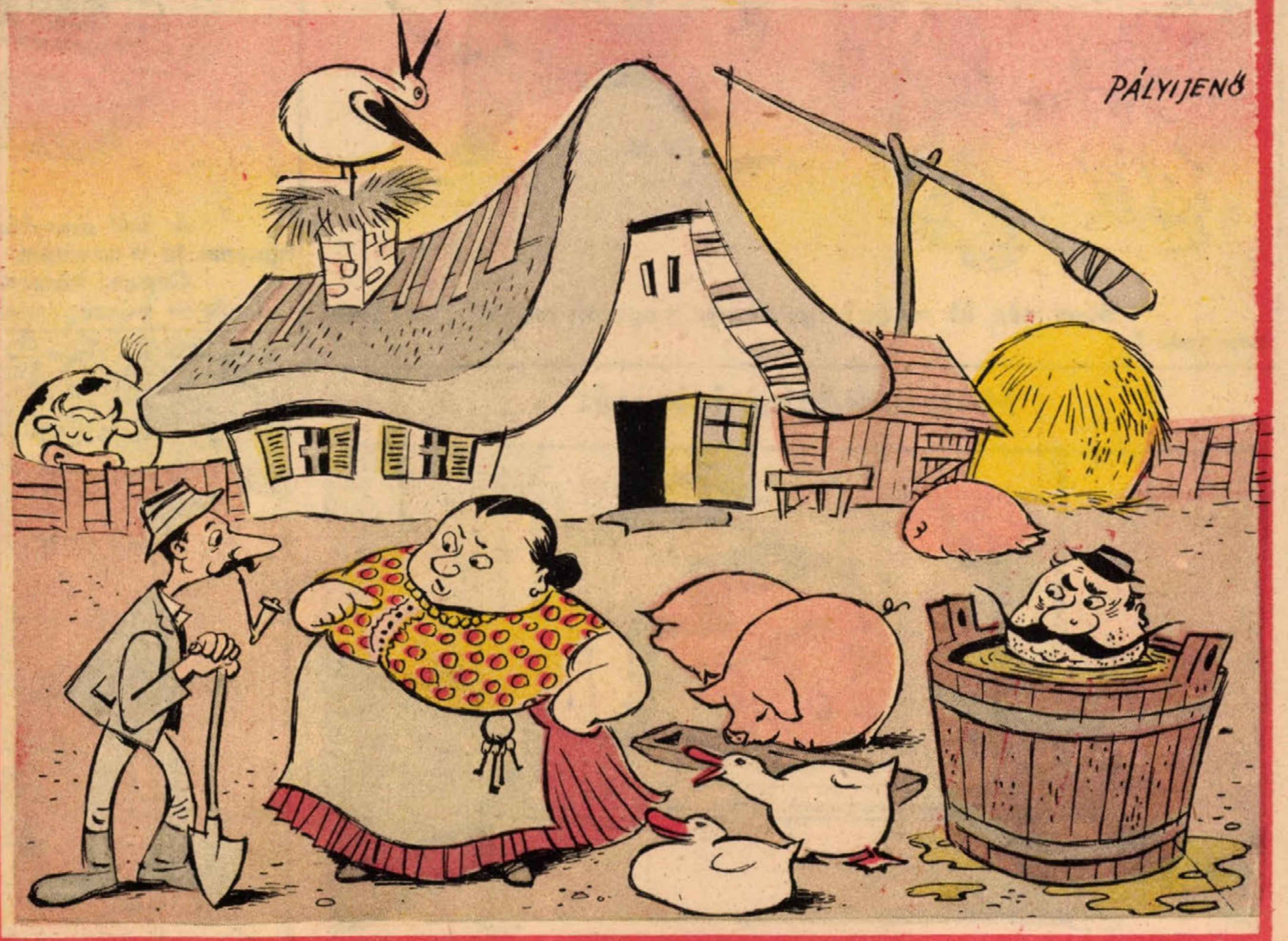
— Micsoda zajt csapnak és nem képesek felemelkedni!

Álomnak is szép

— Jaj, de gyönyörű álmom volt az éjjel!
— Mit álmodott?
— Azt, hogy a heti totóban összesen két 12-es találat volt, és mindakettőt én küldtem be.

Csávázzunk!

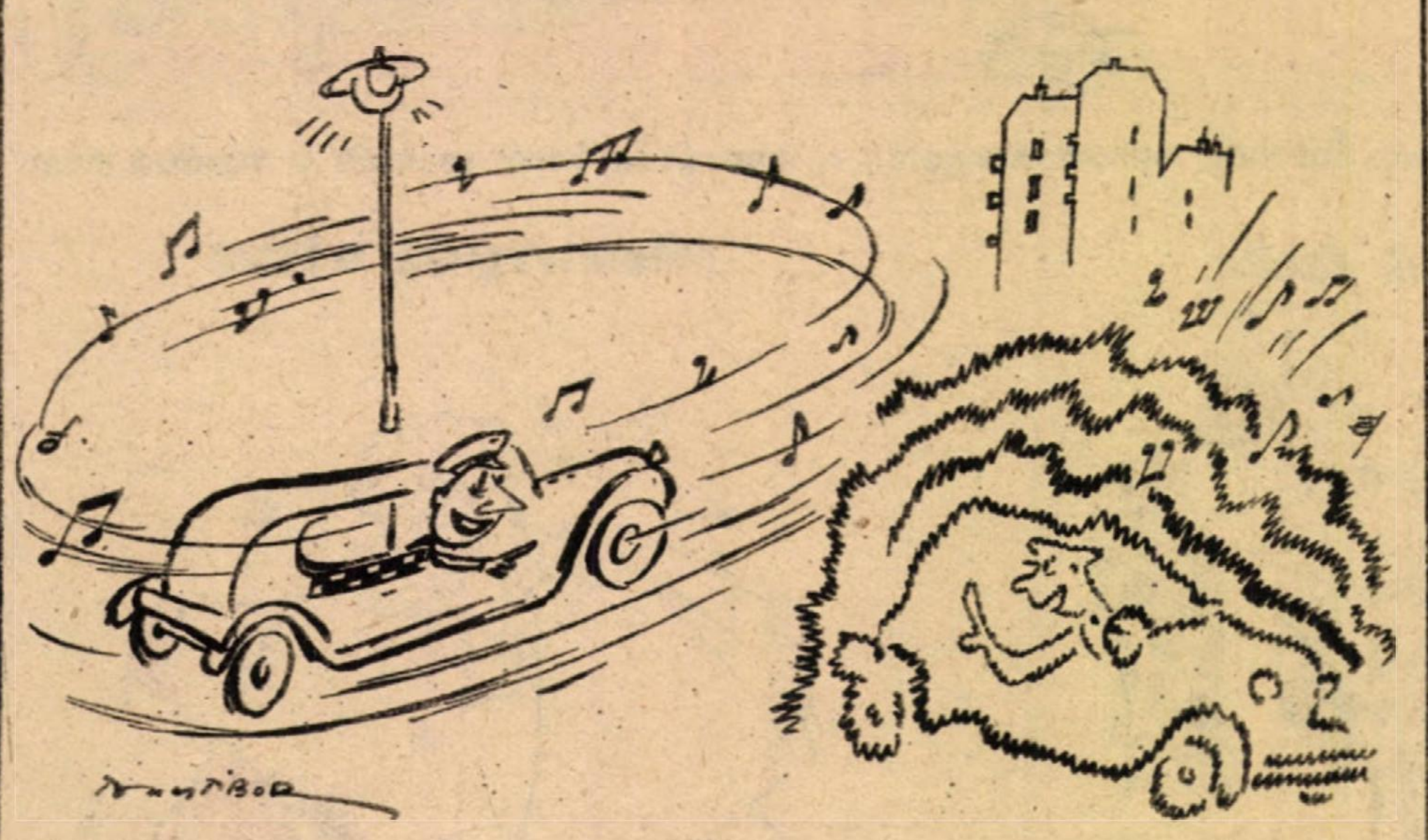
— Maguk nem csáváznak, kulákné?
— Dehogynem. Az uram zsizsikes búzát adott be és most nyakig ül a csávában.

Hörcsögök egymás közt

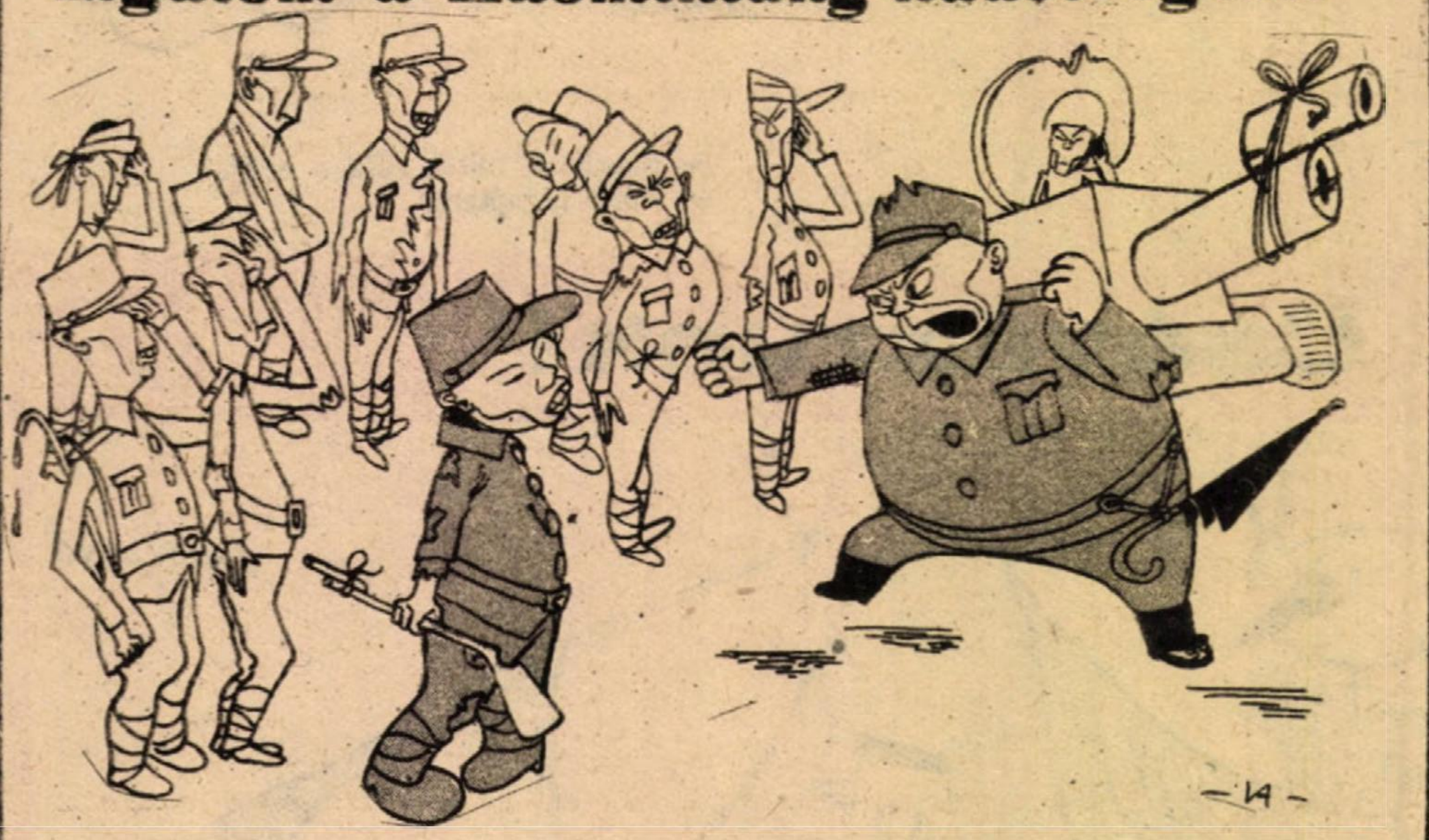
— Kulák kolléga, nem tud egy jó dughelyet a gabonakészletemnek?

Rádió az autóban

— Mondja öregem, maga mit fog?
— Keringőt. Hát maga?
— Rezgő csárdást.

Izgalom a Kuomintang-hadseregben

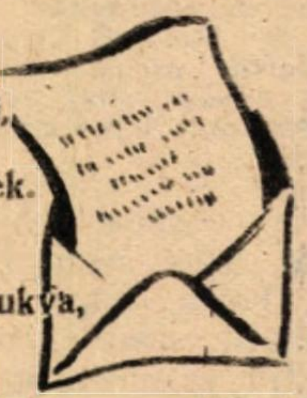
— Hogy néz ki maga? Igy akarja megadni magát a néphadseregnek?

Meteorológiai jelentés

Titó: Hm, ugylátszik, Belgrád felett teljesen beborult.
Rankovics: Ez azért van, mert sajnos Budapesten minden kiderült.

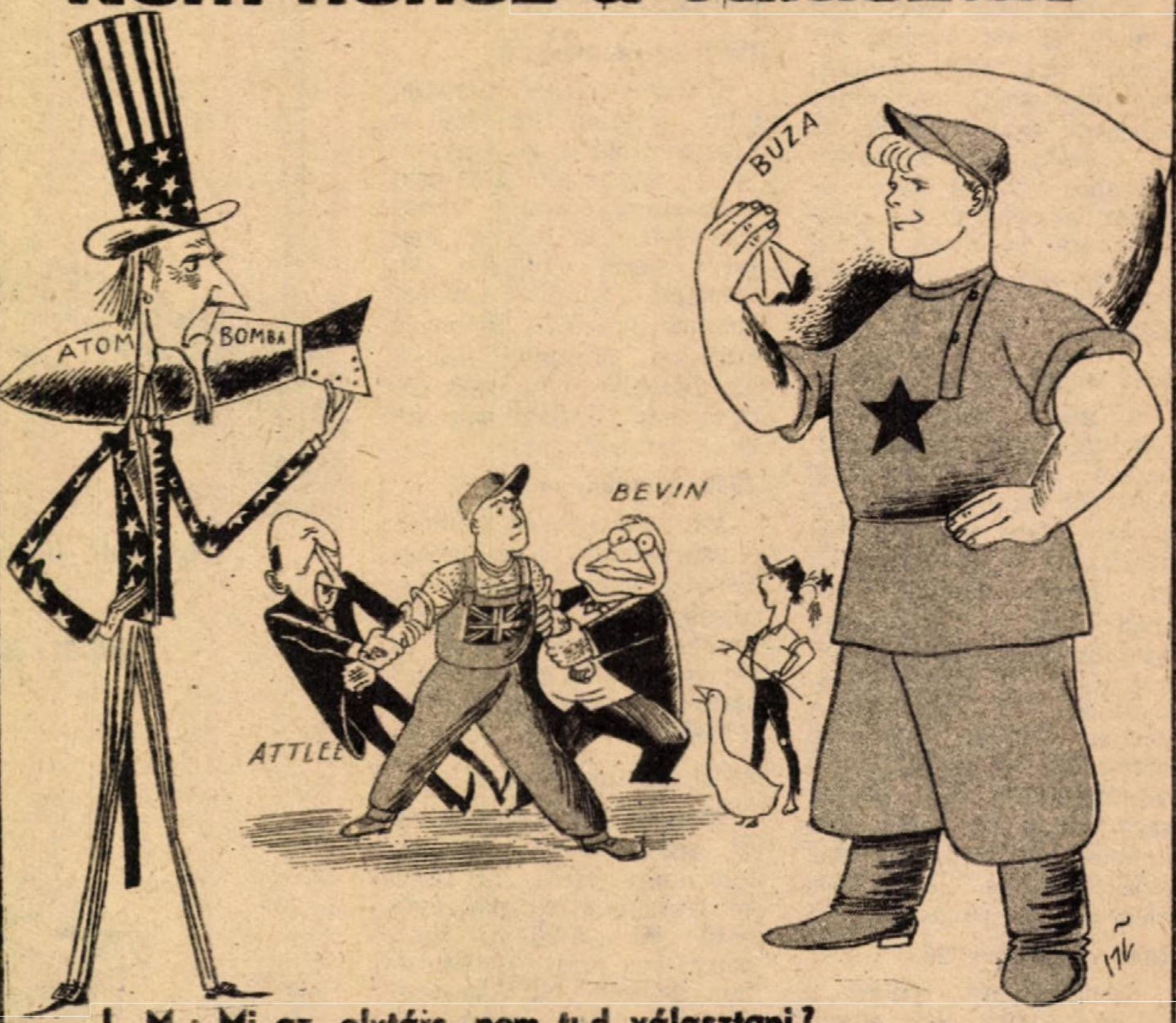
Panasztos levél

Igen tisztelt Ludas Matyi!
Nem vagyok már ifjú csacsi,
Éveimnek száma kerek,
Mégis sírok, mint egy gyerek.
Arcomon a szégyen pirja,
Ember legyen ki ezt bírja!
Orrom megnyúlt, szemem csukva,
Belebújnék bármely lukba,
Megáll szegény kicsi eszem,
Három napja már nem eszem,
Ebbe fogok megőszülni,
Kár volt az anyámnak szülni,
A szégyentől remeg ajkam:
Tito komám túltett rajtam!

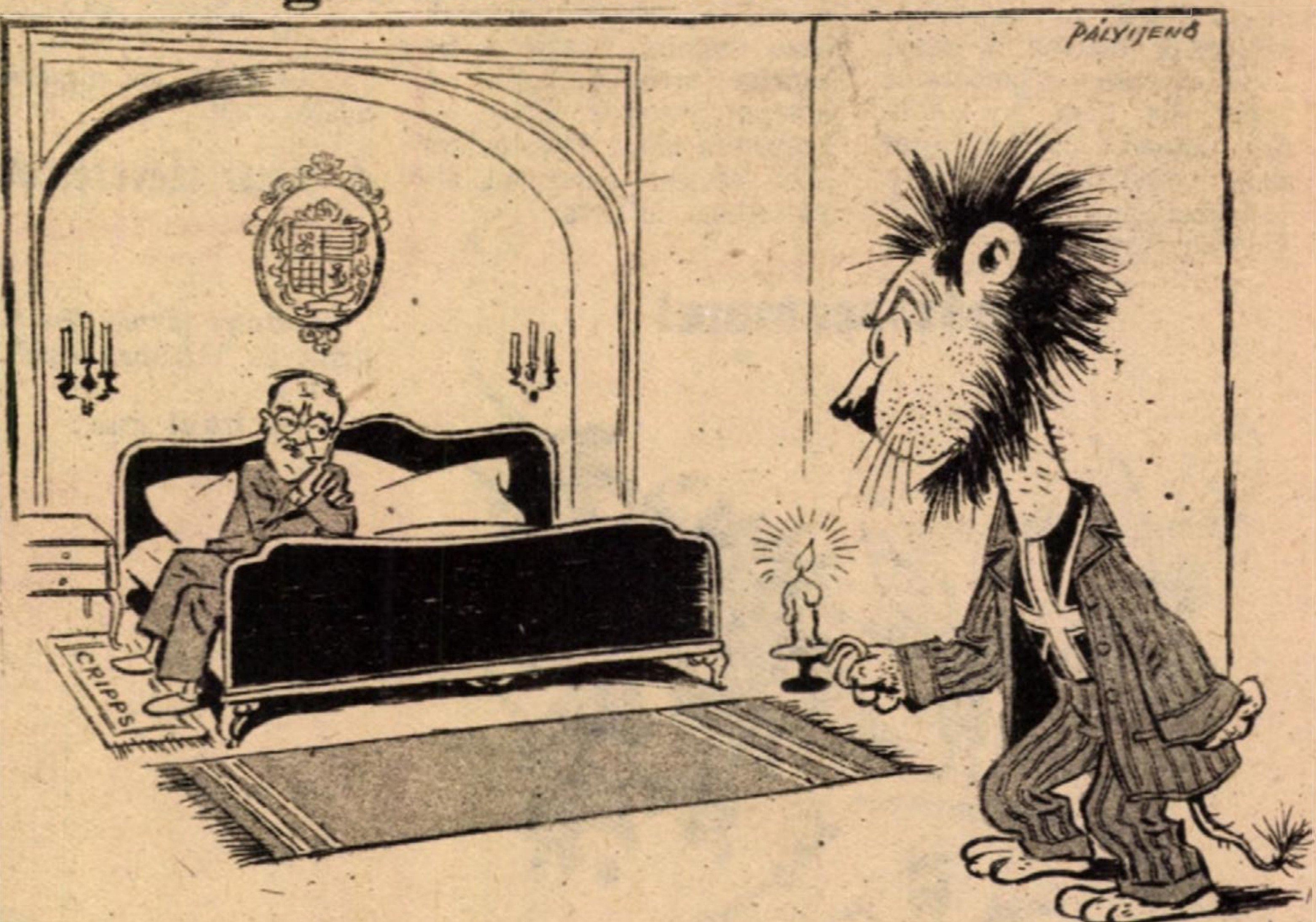
F. Franco
diktátor és példányonkénti vásárló.
Madrid.

Nem nehéz a választás

L. M.: Mi az, elvtárs, nem tud választani?
Angol munkás: Tudnék én, csak hagynának!

Az angol font leértékelése után

A brit oroszlán: Maga se tud aludni, Mr. Cripps? Mert én se hunyom le a szemem, amióta a fontot leértékelték.
Cripps: Könnyű magának, maga csak egy szimbólum, de én egy valóságos pénzügyminiszter vagyok.

Kulákbánat

— Látod, Bodri, hiába ugattam nekik, mégis belépnek a termelőszövetkezeti csoportba!

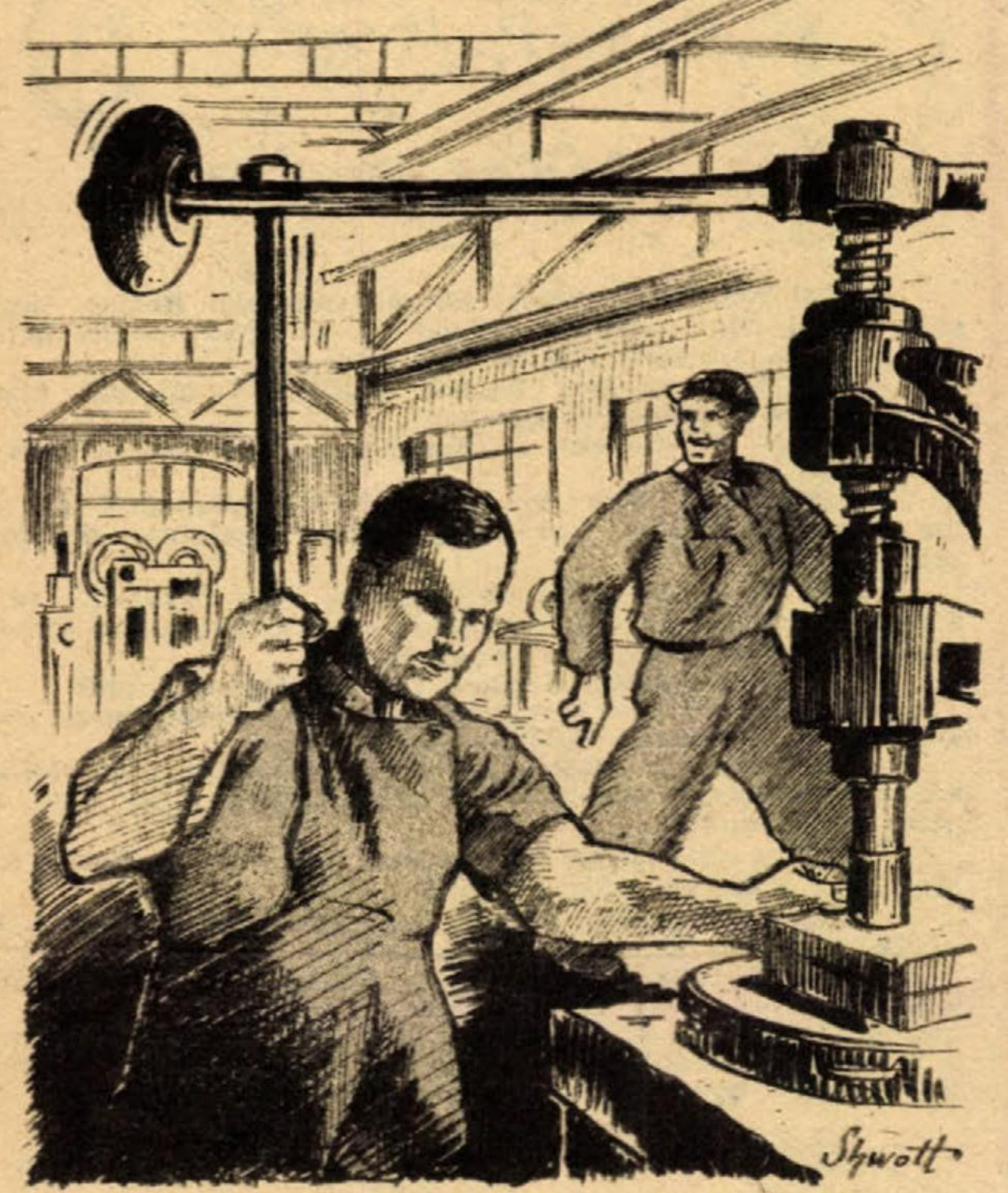
Üzemek humora

Reggeli beszélgetés

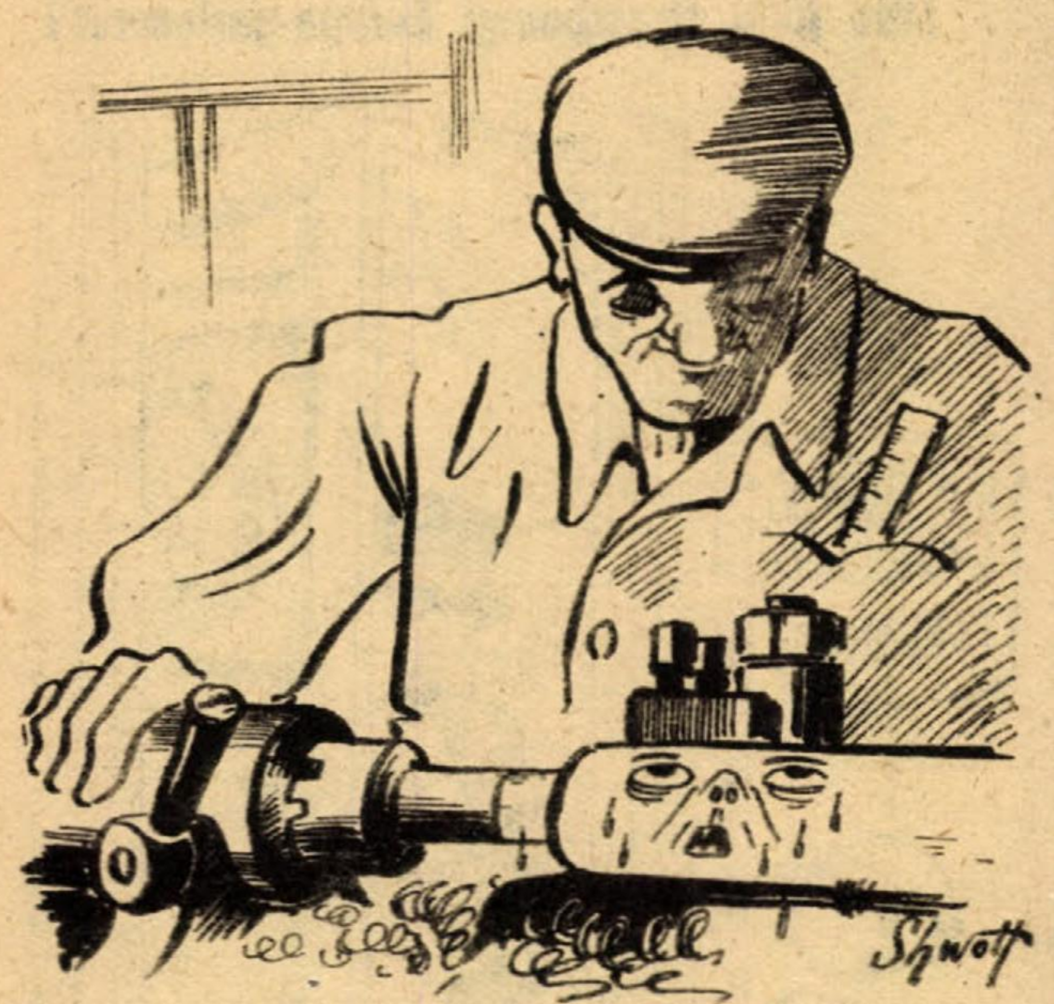
— Hallottad? Megszűnik a régi nyári időszámítás.
— Az semmi. Nálunk megszűnik a régi gyári időszámítás. Reggel hét óra ezentúl nem negyed nyolckor lesz.

A mi válaszunk

— Csöngettek, ebédidő van és maga tovább dolgozik, szaktárs?
— Igen, munkával felelünk a Rajk-bandának és nekem nagyon sok a mondanivalóm!

Az előtolást és fordulatszámot csak addig fokozzuk, míg nem megy a gép rovására

A gép: Amit velem csinál, drága szakikám, az már nem előtolás, hanem kitolás...

A Magyar Optikai Műveknél

A Moldvai-brigád tagjai kijelentették, hogy fokozni tudnák teljesítményüket, ha a hó elején már tudnák, hogy mi lesz a munkafeladatuk abban a hónapban. Tekintve, hogy a teljesítmény fokozása fölöttébb kívánatos, foglalkozni kellene ezzel a szerény kívánsággal. A MOM-nál kitűnő látszerszakemberek vannak, hátha sikerülne kikísérletezni egy olyan szerkezetet, amelynek segítségével a következő időszak munkafeladatait előre lehet látni. Egyes szakértők szerint ezt a szerkezetet egyébként a Szovjetúnióban már évtizedek óta feltalálták és „részlettervnek" nevezik a szakirodalomban.

Csipkerózsika az Ikarusnál

Az Ikarus N. V. termelési felelőse átaludta a munkaidőt s ezért leváltották.

Hol volt, hol nem volt, még Cinkotán és Sashalmon is túl, valahol az Ikarus N. V.-nál, volt egyszer egy tündérszép termelési felelős, akit úgy hívtak, hogy Rács János. Ennek a termelési felelősnek annyi teendője volt, mint égen a csillag, vagy talán még annál is több. Hát egyszer, egy szép napon így szólt azokhoz, akik ott dolgoztak mellette: „Én most elmegyek a Szakszervezet

Termelési Osztályába, ha bejön az autó a városba, majd jöjjön el értem".

Így is tett. Bepakolt két hamubasült pogácsát és elindult. Útközben találkozott az üzemi titkárral.

— Hová mégy, te termelési felelős — kérdezte az üzemi titkár.

— Szerencséd, hogy termelési felelősnek szólítottál, — mondta János — különben kutya ette volna meg a májadat. Megyek a Szakszervezetbe, nemsokára visszajövök, mert annyi a dolgom, mint égen a csillag, vagy talán még annál is több.

Azzal útnak eredt, elment a Szakszervezetbe és 9 órára már elintézte a dolgát. Akkor leült és várni kezdte az autót, hogy az majd eljön érte. Várt-várt tízig, tizenegyig, közben eszébe sem jutott, hogy villamosra, vagy autobuszra üljön. De hogy is jutott volna eszébe, amikor elaludt és oly édesen szunnyadt, mint a kisgyermek az anyja ölében. Gyönyörű álma volt. Azt álmodta, hogy ő a Csipkerózsika, aki addig aludt, míg csak el nem jött a szép királyfi, hogy csókjával felébresz-

sze. De mivelhogy a királyfi nem jött, így aludt Rács Csipkerózsika egészen 1 óráig. Akkor valaki megrázta a vállát.

— Itt a királyfi — motyogta ébredezve, de csak egy szigorú-szigorú bácsi állt előtte.

— Én vagyok Csipkerózsika — mondta mentegetőzve —, akiről a mese szól.

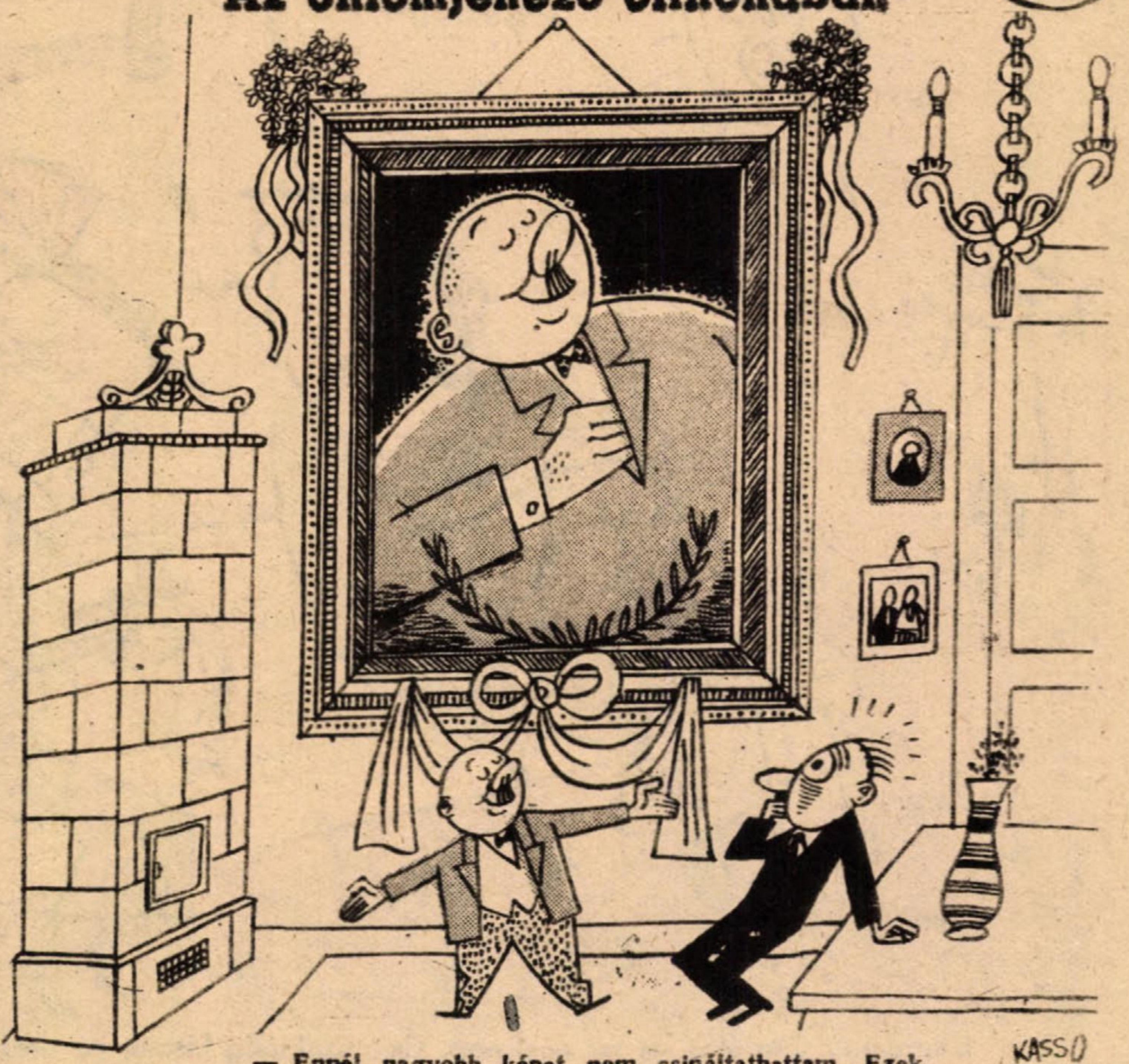
De a szigorú bácsi csak ennyit szólt:

— Nincs mese. Menj haza, ne lopd itt a napot.

Csipkerózsika kitörölte szeméből az álmot és búsan hazaballagott.

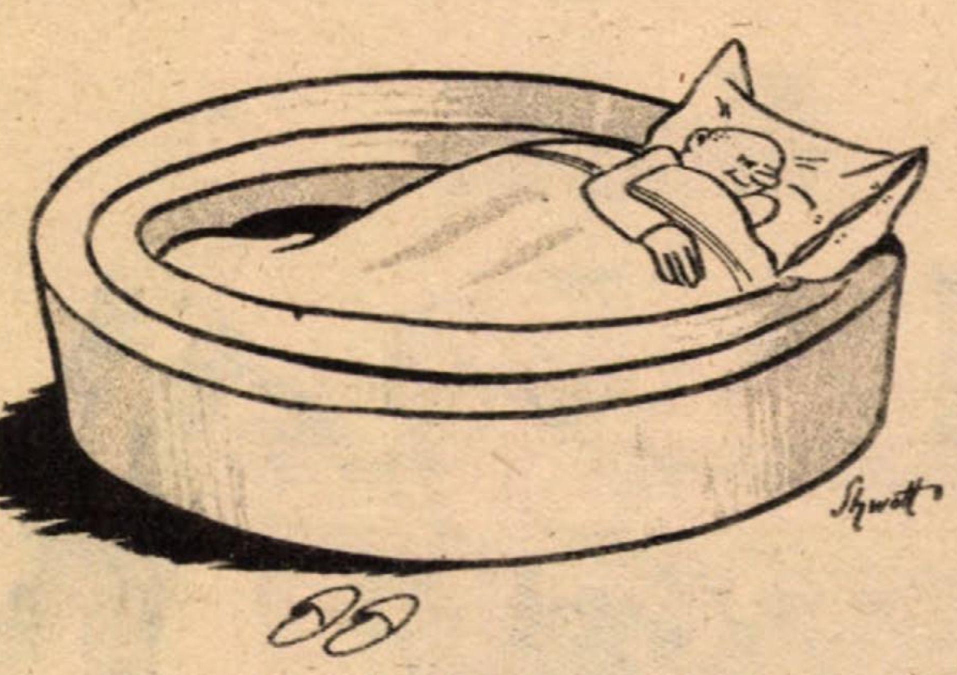
Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy termelési felelős. De inkább nem volt, mert úgy hallottuk, azóta már le is váltották. Aki nem hiszi, üljön a hiszem farkára, de mégjobb, ha felül egy autobuszra és kimegy Mátyásföldre, ott megtudja, hogy igaz az, amit elmeséltem.

Az öntömjénező otthonában

— Ennél nagyobb képet nem csináltathattam. Ezek a modern lakások olyan alacsonyak...

Üzemi szótár

Csapágy.

Az üzemi üzeni

Domján Lajos. Örömmel tesszük közzé Okos szaki nagyjelentőségű újítását, melynek lényege az, hogy nem a gatter fűrészlapjait kell mozgatni, hanem az elfűrészelendő farönköt, mert így a tizenkét fűrészlap helyett csak egy darabot (a rönköt) kell emelgetni. Szakértőnk szerint az újítás nagyon életképes, de egyelőre csak szalmaszálak elfűrészelésére.

Mi a forgótőke?

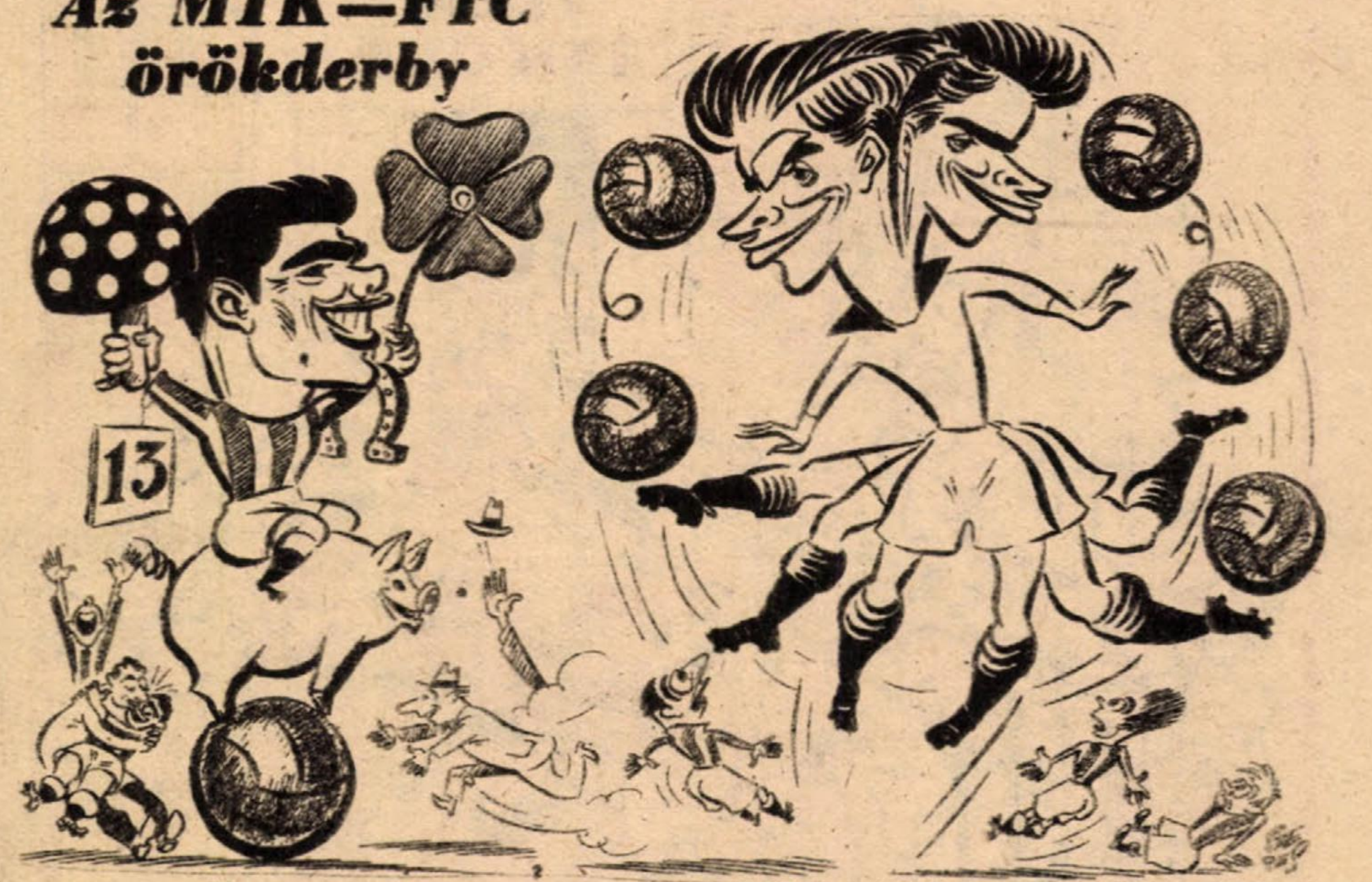
Lapunk egyik olvasója — aki súlyt helyez arra, hogy olvasótársai a fogalmakkal tisztában legyenek — alábbi levelében világít rá arra, hogy mi is az a forgótőke.

Termelőszövetkezetünk 44.000 forint értékű árut szállított a helybeli N. V.-nek. A helybeli N. V. a 44.000 forintról a számlát felküldte a budapesti N. V.-nek. A budapesti N. V. a 44.000 forintot átutalta a budapesti Nemzeti Banknak. A budapesti Nemzeti Bank értesítette a budapesti OSzH-t. A budapesti OSzH leutaltatta a 44.000 forintot hozzánk, a Nemzeti Bank fiókjához, amely értesítette a helybeli OSzH-t, s végre egyszámlánkra íródott a 44.000 forint.

Minthogy nyersanyagot Pesten kell beszereznünk, az illetékes N. V.-nál, de hát pénz nélkül nem kapunk, tehát megkértük a helybeli OSzH-t, hogy a 44.000 forintot utalja át nyersanyagért az illetékes N. V.-nek. Megkezdődik. A helybeli OSzH egyszámlánkról átutalja a helybeli Nemzeti Banknak. A helybeli Nemzeti Bank elküldi a budapesti Nemzeti Banknak. A budapesti Nemzeti Bank értesíti a budapesti OSzHt. Ez engedéyezi a 44.000 forint átutalását az illetékes budapesti N. V.-hez nyersanyagért. A budapesti Nemzeti Bank átutalja a 44.000 forintot az illetékes N. V.-nek, ez végre másnap szépen becsomagolja az árut és elküldi. A tőkének ez a forgása körülbelül tizenöt napot vesz igénybe.

Elvtársi üdvözlettel:
Egy vidéki olvasó.

Az MTK—FTC örökderby

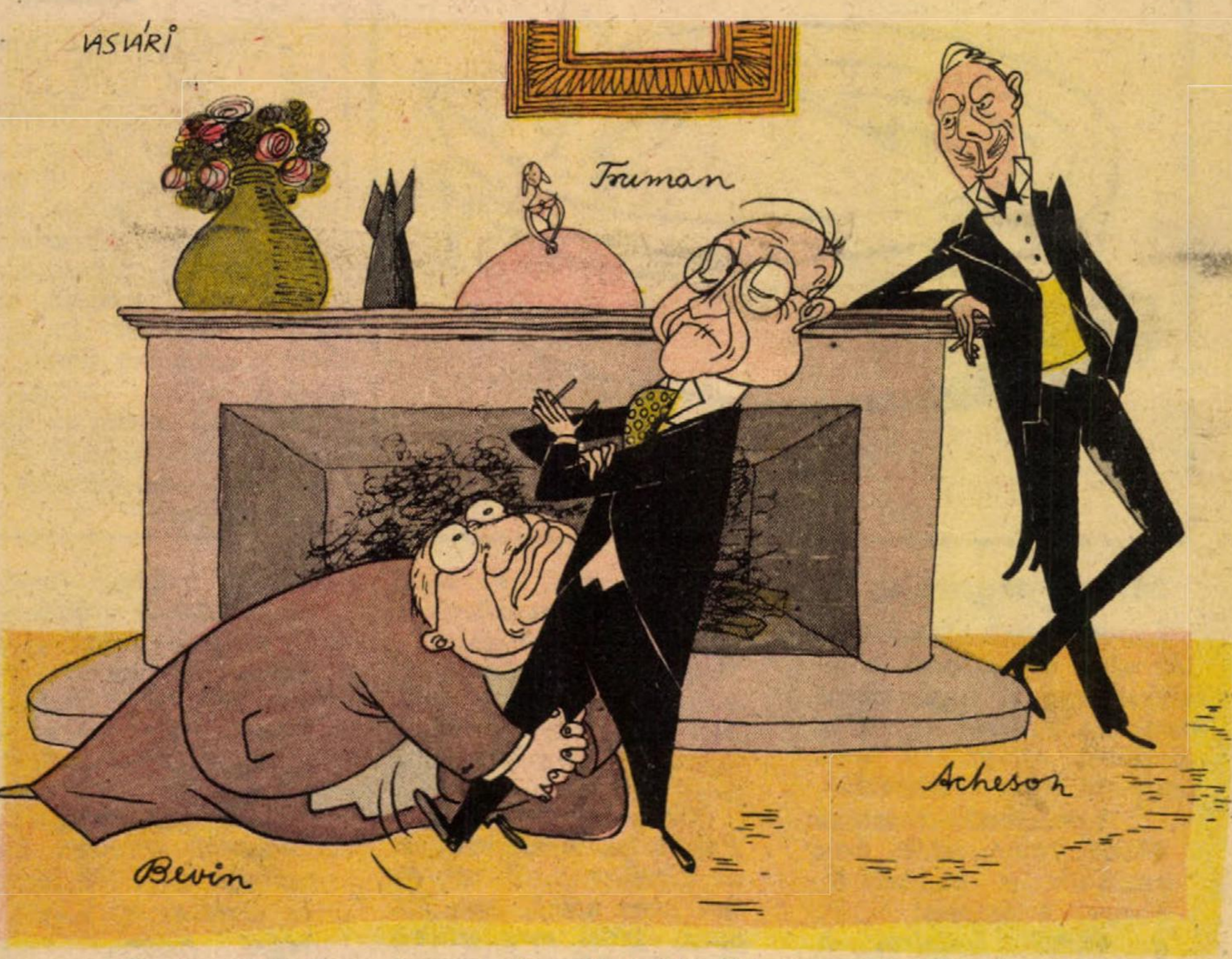
két fiatal csillaga: a szerencsés Sándor, aki az utolsó percben lőtt góljával szerezte meg csapatának a győzelmet Szombathely ellen és a labdaművész kis Kocsis, aki sérülten is három gólt lőtt az Ujpestnek és a mezőny legjobb embere volt.

Vénasszonyok nyara

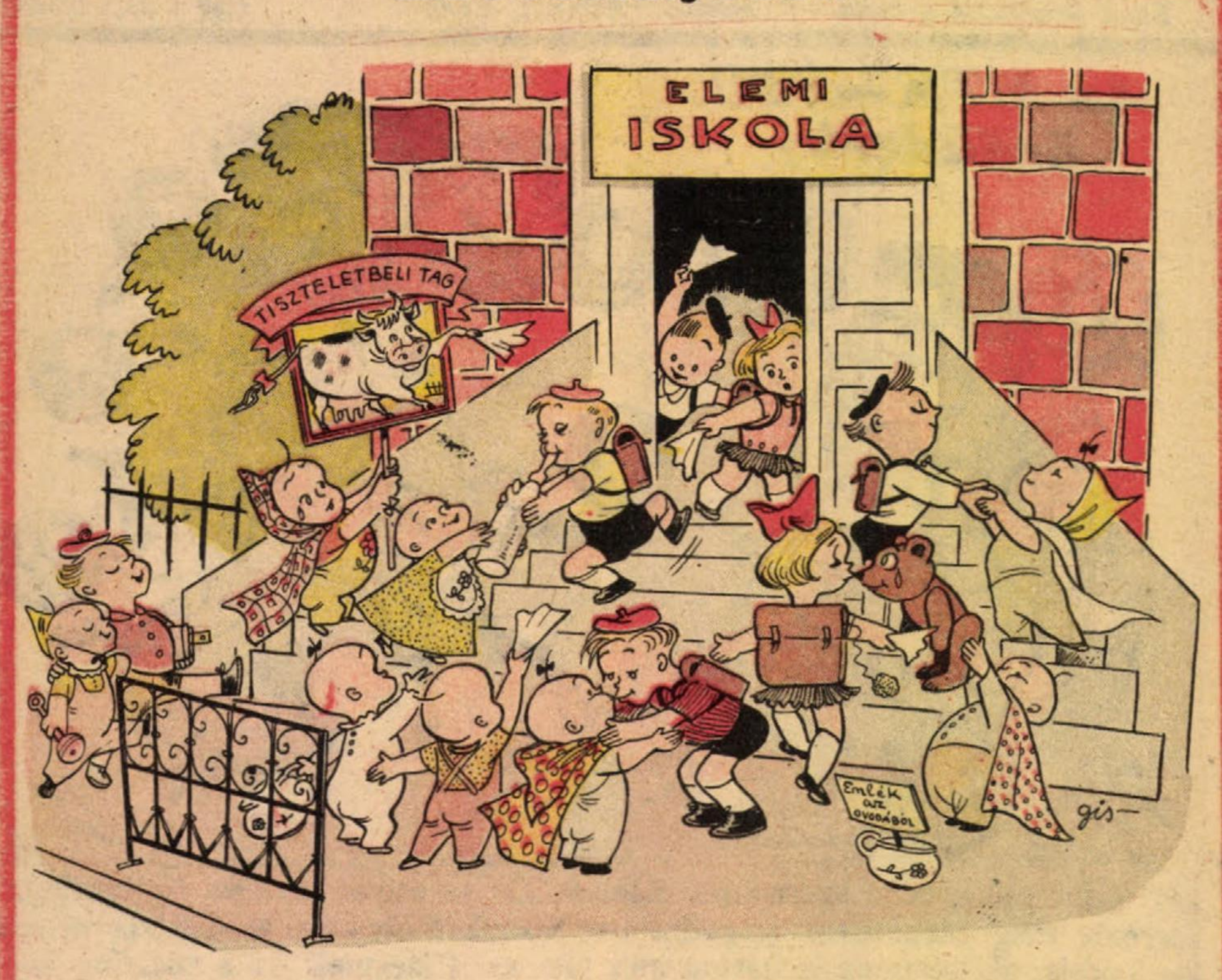
Churchill: Csalóka ez az őszi nap. Csillogni még látom, de ereje már alig van.

A font leértékelése után

Bevin: Bánja a fene a font leértékelését, csak könyörgöm engem méltóztassék dollárban fizetni . . .

Elsőosztályosok

A legifjabbak bucsúznak a kiöregedett tagtársaktól.

A 7 legbonyolultabb vicce

— Október másodikán vissza kell igazítani egy órával az órát.

— Márpedig én egy órával előreigazítom az órámat!

— Megőrült?

— Dehogy. Csak az én órám két órát késik.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Lapkiadótulajdonos: SZABADSÁG lapkiadóvállalat.
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein.
V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.

Régészeti lelet

Két napja vagyunk itt a pogácsáspusztai üdülőben és egészen jól meglennénk, ha két dolog nem lenne a világon: az eső, amely egész nap esik és Gübürü János, aki egész nap beszél. Az eső ellen van védekezés: naphosszat a társalgóban ülünk és rendszerint vicceket mesélünk egymásnak. Jobbanmondva csak mesélnénk, ha Gübürü hagyná. Ő ugyanis szakadatlanul magyaráz és mindent mindenkinél sokkal jobban tud. Mindezt azonban olyan formában teszi, hogy mindenkit meg is sért vele.

Ma délután Marci bácsi mesélt egy egész jól induló viccet, de még a közepénél sem tartott, amikor Gübürü megigazította hatdioptriás szemüvegét és undok kappanhangján megszólalt:

— Régi dolog ez, kedves Marci bácsi, amit el akar mesélni Már IV. Aszpik fáraó sirjában találtak a mumia mellett egy papirusz tekercset, amin rajta volt ez a vicc és a világirodalomban még 17 helyen fordul elő. Egyébként sem úgy van, ahogyan maga mondja, hanem pont ellenkezőleg.

Lehet, hogy Gübürünek igaza volt, de szegény Marci bácsit nagyon megsértette. Fel is állt az öreg és átment a szomszéd szobába. Engem nagyon bántott Gübürü piszok viselkedése, mert nagyon szerettem az öreget. Utána mentem:

— Ne búsuljon, Marci bácsi, kitolunk mi még ezzel a kultúrjampeccel.

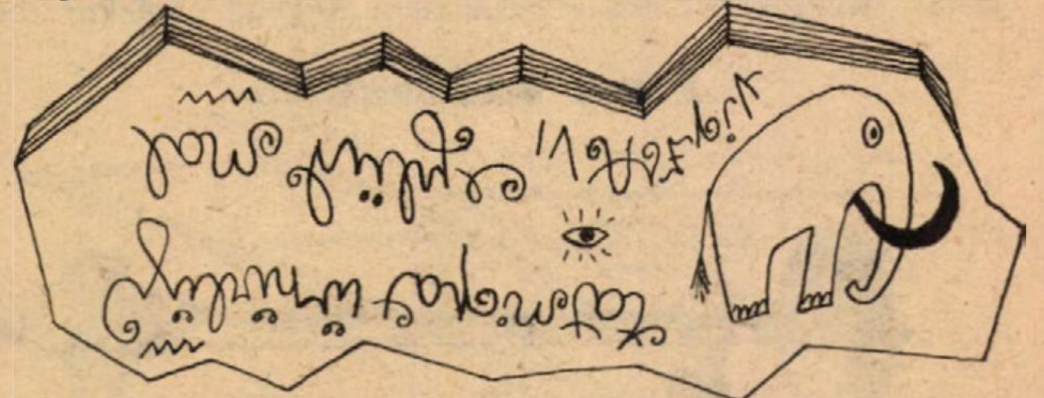
— Nehéz lesz az, — felelte öreg barátom — nem vagyok én olyan tanult ember, hogy megbirkózzak Gübürüvel.

— Tessék csak rámbízni, majd a vacsoránál elintézzük az ügyet.

Gyorsan kimentem a kertbe, felszedtem egy darab törött cserepet és a konyhában kicsit behamuztam. Azután bementem a szobámba és munkához láttam. Estére el is készültem.

Mikor az ebédlőbe értem, persze megint Gübürü magyarázott valamit. Hozzáléptem.

— Kedves Gübürü úr, képzelje, mit találtam ma délután a temető kapuja mögött. Ezzel elébe tettem gyártmányomat:

— Azt hiszem, érdemes lenne felküldeni Pestre, biztosan valami régi ékírásos szöveg . . . — tettem hozzá ártatlan pofával. Gübürü rögtön lázbajött.

— Nincs semmiféle Pestre küldés! Talán azt hiszi, hogy én nem tudom megfejteni?

Óvatosan kézbevette a cserepet és gyorsan bement a szobájába.

Mindenesetre este nyugodtan beszélgethettünk és láttuk, amint Gübürü az asztal fölé hajolva dolgozik szobájában.

Egész éjjel dolgozott és reggelre úgy nézett ki, mint a mosott kutya. Karikás szemekkel ült a reggelihez és evés közben is tanulmányozta jegyzeteit.

— Mi van kedves Gübürü úr? Megfejtette már?

Gübürü felállt és szégyenkezve kijelentette, hogy még ő sem tud a rejtély nyitjára jutni.

Ezzel fogta a régiséget és letette az asztalra. Marci bácsi kicsit csalódottan nézett rám, mert valami mást várt, de nem szólt semmit.

Ebben a pillanatban felnevetett mellette az egyik kislány, aki tükrével játszadozott:

— Jaj de érdekes, tessék csak ide nézni. Innen a tükörből úgy néz ki, mint valami írás.

— Ide a tükröt —, üvöltötte Gübürü és oda próbálta a cserép fölé. Egy darabig nézte, azután megvetően végigmért bennünket és köszönés nélkül kiment. Azután a többiek is belenéztek a tükörbe és hamarosan megértették Gübürü gyors távozását. A cserépen ez látszott:

Mire jó a strassbourgi Európa-parlament?

— Beadhatom itt a panaszomat?
— Miért pont idehozta a panaszát?
— Mert a pesti sóhivatal megszünt.